

СВОБОДА

Видає Український Народний Союз

Пам'ятаймо
про
Україну!

Рік 122, ЧИСЛО 2, П'ЯТНИЦЯ, 9 СІЧНЯ 2015 РОКУ

1893

Vol. 122, No. 9, FRIDAY, JANUARY 9, 2015

\$2.00

ПРОВІДНА ТЕМА ДНЯ

Політична горяч грудня

Петро Часто

З кінцем 2014 року політична температура в Україні залишалася небезпечно високою, і при цьому градус суспільної напруги визначався не темпом пореволюційного оновлення країни, не задекларованим новою владою „евроремонтом“, а все тим же фатальним відставанням державного проводу від сподівань і вимог української спільноти і її найактивнішого прошарку. Менш помітними для стороннього ока, але насправді ще актуальнішими є, так би мовити, нові варіанти старих українських хитань і вагань, котрі дедалі більше контрастують з світлим духом Майдану і дедалі виразніше піднімають на поверхню суспільної свідомості думку, що революція не дістала логічного завершення.

Також нікуди не подівся двоподіл між українством і антиукраїнством, котре активно шукає ширшого втілення, ніж окупований московськими найманцями Донбас з його „народними республіками“. Втім, ця проблема, можливо, не така вже й гостра, як здається на перший погляд, але недовіри додає якась вперта закритість вищої влади, зокрема президентської, і саме в цій дратівливій сфері зовнішньої політики.

І щось гіршого: страшно стає, коли смертельний ворог української свободи раптом починає хвалити провідника Української держави, котра в даний час відбивається від цього таки ворога. Наприклад, 14 грудня 2014 року зловіснівдовий вовк в овечій шкурі, міністер закордонних справ Росії Сергій Лавров, заспівав солодким голосом: „Україна тепер має найкращого керівника – Президента Порошенка“. А 18 грудня цю похвальбу повторив кремлівський сатрап Володимир Путін під час своєї „великої“ прес-конференції, від якої наївна Європа очікувала переоцінки російського агресивного курсу, а дочекалася шизоїдних звинувачень на свою адресу, бо вона, бач, сміє позбавити російського ведмеда загарбницьких кігтів. Звівши всю національну самобутність уярмленої кагебістською бандою Росії до „природного“ ведмежого права чинити звірства довкола тайги, В. Путін все ще грав ролю царя імперії-надпотуги, але вже було видно, що ця грізність – від страху і безсилля: попри грубу ведмежу шкуру, рожен санкцій боляче коле в боки.

Й от близький до того, що доведеться, замість нафтодолярових розкошів, смоктати власну лапу, ведмідь заговорив про мир в Україні і про похвальну миролюбність українського Президента. Не вдалося розколоти Європу – залишився надійніший, перевірений усією історією варіант: представити українську політичну еліту розколотою на мирноосців і паліїв війни.

Вважаючи Порошенкову здатність до діалогу відомою українською м'якотілістю і зберігаючи про людське око позу непоступливого завойовника, загнаний у глухий кут В. Путін прислав до Києва, один за одним, своїх вірних митно-

(Закінчення на стор. 3)

Надія Савченко продовжує голодування

Олена Матусова
Радіо „Свобода“

МОСКВА. – Українська летунка і депутат Верховної Ради Надія Савченко четвертий тиждень поспіль продовжує голодування у московському слідчому ізоляторі. Адвокати української військовополоненої кажуть, що її стан задовільний, але у зв'язку з новорічними святами не зможуть зустрітися з своєю підзахисною до 12 січня. 31 грудня 2014 року адвокат Н. Савченко передав їй ялинову гілку. Найближча зустріч Н. Савченко з адвокатами відбудеться після новорічних свят, які у Росії закінчуються 11 січня.

Незважаючи на те, що побачення з адвокатами в новорічні свята неможливі, в'язнів російських тюрем відвідують члени громадських спостережних комісій за місцями ув'язнення. Член московської комісії, жур-

(Закінчення на стор. 10)

Українська летунка і депутат Верховної Ради Надія Савченко за ґратами в Росії. (Фото: Радіо „Свобода“)

На Донбасі збільшилася кількість обстрілів

2 січня до „Свободи“ надійшла вміщена нижче заява Міністерства закордонних справ України щодо чергових обстрілів з боку незаконних збройних формувань.

За останній час істотно збільшилася кількість обстрілів та провокацій з боку незаконних збройних формувань на Донбасі. Лише 2 січня зафіксовано 13 випадків таких обстрілів в районі населених пунктів Дебальцеве, Гнупове, Новоградівка, Троїцьке, Чорнухине, Майорськ, Кримське, а також Донецького літовища. Особливе занепокоєння викликає те, що бойовики знову почали використовувати реак-

тивні системи залпового вогню БМ-21 „Град“, артилерію та міномети.

Такі провокації підтримування з російського боку незаконних збройних формувань свідчать про те, що для них немає нічого святого – навіть у дні наближення світлого свята Різдва Христового вони продовжують нести смерть і руйнування на українську землю.

Розглядаємо ці дії як свідоме порушення Мінських домовленостей та намагання поставити під загрозу ті зусилля, які сьогодні докладаються Україною та її міжнародними партнерами для виконання „Мирного плану“ Президента України Петра Порошенка.

Пластуни принесли в Україну Вогонь миру

Марта Кузьмович, яка очолює Головну Пластову Булаву, передає Вифлеємський Вогонь Миру пластунові Ігореві Карабінові, учасникові АТО, у Софійському Соборі в Києві. (Фото: Артем Сліпачук, „День“)

КИЇВ. – Вже понад 20 років Вифлеємський вогонь миру зігріває у передріздвяний час серця людей. 13 грудня 2014 року делегація Пласту прибула до Відня, де отримала Вогонь миру. 16 грудня у Софійському соборі київські пластуни передали Вогонь миру духовенству і делегаціям з інших міст України. Учасники заходу вшанували хвилиною мовчання пластунів, які загинули у боях на сході України. Пластуни з усієї України рознесли Вогонь миру по різних областях України і в зону бойових дій.

20 грудня 2014 року пластуни, незважаючи на крижаний вітер та сніг по коліна, прине-

(Закінчення на стор. 10)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Україна має бюджет-2015

КИЇВ. – 31 грудня 2014 року Президент Петро Порошенко підписав закон про державний бюджет на 2015 рік та ряд законів. У ніч на 29 грудня Верховна Рада ухвалила державний бюджет на 2015 рік. За відповідне рішення проголосувало 233 депутати. Вони голосували за проєкт бюджету без основних показників. Частина депутатів заявили, що не бажають голосувати за документ, який не бачили, та звинуватили уряд у шантажуванні. (*Прес-служба президента*)

■ „Газпром“ отримав передоплату

КИЇВ. – 31 грудня 2014 року компанія „Нафтогаз України“ внесла на рахунок російської компанії „Газпром“ передоплату для закупівлі в січні 2015 року близько 1 млрд. кубічних метрів природного газу. Цей обсяг сформовано за рахунок передоплати за січень 2015 року та невикористаного авансу за грудень 2014 року. У „Газпромі“ повідомили, що отримали від „Нафтогазу“ передоплату за січень у розмірі 150 млн. дол. (*„Українська правда“*)

■ Українцям створили перешкоди

КИЇВ. – 31 січня Росія запровадила нову систему дозвільних документів для офіційного працевлаштування українців. Тепер громадяни України повинні отримувати патенти для роботи у юридичних та фізичних осіб. Крім того, буде жорстко діяти правило про перебування в Росії не більше 90 днів протягом півроку. При в'їзді в Росію треба буде вписати у міграційну картку мету перебування – робота, надати поліс медичного страхування і російські довідки про відсутність наркотичної залежності, інфекційних хвороб, документ про володіння російською мовою, знання історії і основ законодавства Росії. (*„Українська правда“*)

■ Червоний Хрест Росії занепокоєний

МОСКВА. – „10 російських „гуманітарних конвоїв“ могли привезти на окупований проросійськими бойовиками Донбас все, що завгодно, зокрема зброю і боєприпаси“, – заявив 31 грудня 2014 року в коментарі „Укрінформу“ керівник Московського міського відділення Російського Червоного Хреста Ігор Трунов. „Це непряме порушення міжнародного гуманітарного права, тобто, швидше за все, вони привезли зброю“, – сказав він. І. Трунов поділяє занепокоєння міжнародної спільноти та української влади щодо вантажів, які доставляються на окупований Донбас. (*„Укрінформ“*)

■ На підтримку Надії Савченко

МОСКВА. – Біля входу в Генеральну прокуратуру Росії 25 грудня 2014 року відбулася акція на підтримку української летунки Надії Савченко. Активісти запалили смолоскипи і розгорнули банер „Надія Савченко – заручниця кремлівської хунти“. „Ми повторно звертаємося до прокуратури з вимогою провести перевірку у справі Надії Савченко, – заявив один з учасників акції Рейда Лінн. – Ми вимагаємо звільнити Надію Савченко, викрадену представниками самопроголошеної „Луганської народної республіки“, або негайно визнати її військовополоненою зі всіма правами військовополонених, і визнати військові дії на території суверенної держави України війною!“. Московський суд визнав законним продовження арешту Н. Савченко до 13 лютого. На засіданні вона заявила, що продовжуватиме голодування безстроково в разі такого рішення. (*„Укрінформ“*)

■ Партизани знищили терористів

ЛУГАНСЬК. – У селі Голубовське Луганської області партизани у нічному бою 1 січня знищили одну бойову машину піхоти і два кулеметні розрахунки бойовиків. Про це повідомив командир добровольчого батальйону „Донбас“, народний депутат Семен Семенченко. Втрат серед партизан немає. Ця акція стала попередженням терористам, які 31 грудня 2014 року у черговий раз порушили перемир'я і атакували українські війська у Донецькій області. (*„Укрінформ“*)

З ХРИСТИЯНСЬКОГО ПОГЛЯДУ

Чи є підстава для надії?

Любомир Гузар

Такий у нашому народі побожний звичай, що коли настає якась усенародна потреба, наші Церкви та релігійні організації закликають нас до молитви. Було таке напередодні різних криз, важливих виборів тощо.

Не треба забувати, що наш народ молиться, охоче молиться, навіть без особливого заклику з боку церковного проводу. Траплялося навіть так, що бажання молитися опановує віруючу суспільність, і священнослужителі тільки долучаються до спільної молитви, як це сталося недавно на євромайданах у різних містах України.

Останнім часом – це заклики до молитви за мир, за переможне закінчення збройного конфлікту. І люди моляться. Однак, нам потрібно замислюватися, хоча б час від часу, за що, по суті, ми молимося і як нам розуміти молитву, бо тут – доводилося пересвідчитися – є певні нез'ясовані моменти.

Відразу після Першої світової війни, яка для Німеччини закінчилася великою поразкою, у тій країні з'явився сатиричний вірш „Якби ми були виграли війну“. У цьому вірші перераховано різні обставини, які б стали обов'язковими для всього населення. Та й не тільки для населення: наприкінці є такий рядок: „Бог мусів би діяти, як німецький генерал“. Вірш закінчується словами: „Якби ми були виграли війну – на щастя, ми її не виграли“.

У процитованому рядку про ролі Бога – гірка правда. На жаль, часто ті, хто в молитві звертається до Бога, хочуть, щоб Всевишній виконував їхню волю і діяв так, як вони вважають найбільш корисним для свого народу.

Коли ми молимося, про щось просимо, звичайно стараємося висловити це словами. Хтось зауважить, що не треба казати Богові, що нам потрібно, бо Він це знає. Мудра думка, Бог усе знає.

Але не забуваймо, що коли ми наші потреби „вдягаємо“ в слова, то робимо це не для того, щоб розкрити Богові щось невідоме, а щоб усвідомити собі, що задля задоволення наших потреб нам необхідна Господня поміч. Без Бога нічого доброго нам не може статися.

Мета молитви, будь-якої, полягає не в тому, щоб Бога спонукати, змусити виконувати наші пляни. Молитва полягає в словах, якими наш Божественний Спаситель Ісус Христос навчав нас звертатися до Небесного Отця: „Нехай прийде царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі так і на землі“.

Молитва полягає в нашому переконанні, що Бог – всезнаючий і всемогутній милосердний Батько, хоче для своїх дітей тільки добра. А що для нас, молільників, є справді добрим, знає тільки Бог!

ки Бог!

Багато вважають, що „успіх“ молитви полягає в тому, що Господь Бог здійснює те, що ми хочемо, про що ми до Нього звертаємося, і то в такий спосіб, як хочемо ми. Це хибна позиція.

Бог безмежно мудріший і благородніший за нас. Треба вірити, що Бог вислуховує кожну щиру молитву, але на свій спосіб, даючи нам більше та краще, ніж ми навіть можемо собі уявити, часто в неочікуваний для нас спосіб. На це маємо безліч доказів.

Наші батьки, діди, предки боролися за незалежну Україну. Наша незалежність дісталась нам через багато років, наприкінці минулого століття, без боротьби, без крові. Відчуття та досягнення нашої самостійності здійснюється сьогодні на полі бою.

Молитва, з якою звертаємося до Небесного Отця, повинна бути щира, промовлена словами і доведена ділами. Це ще одна дуже важлива прикмета молитви.

Мир – це дар від Бога, за який молимося. Але як може Бог подарувати нам оцю благодать, якщо ми не стараємося любити нашого ближнього? Ісус Христос недвозначно вчить нас, що нашим ближнім є також наш ворог.

То що, маємо молитися за те, щоб наші кривдники втішались успіхом? Ні, але маємо просити Господа, щоб вони виконували Божу волю, не ображали Його, не легковажили Його закони, бо це є передумовою одержання дару миру.

Якщо наслідувати Ісуса Христа та бажати духовного добра навіть тим, хто нас розпинає, то наскільки більшим, сильнішим і щирішим повинно бути наше бажання чинити добро тим, хто нам рідний і до нас прихильний. Якщо наше серце закрите для них, то хіба може здійснитися Божий дар миру? Божі дари треба не тільки випрошувати в молитві, але треба також своєю поведінкою доводити, що ми готові приймати Божі дари.

Починається новий рік. Ми всі сповнені надією, що цього року станеться багато такого, що скріпить нашу єдність, що піднесе рівень життя, що забезпечить рівноправність, що принесе мир.

Чи є підстава для такої надії? Так, звичайно, якщо будемо молитися, шукати розв'язок у Господа, пильно працювати, бажати і чинити добро всім нашим співвітчизникам.

Шановні читачі! Докладімо всіх зусиль, щоб цей 2015 рік проходив у щирому спілкуванні з Богом та боговгодній діяльності.

Любомир Гузар – Верховний Архієпископ-ємрит Української Греко-Католицької Церкви, кардинал.

(„Українська правда“, 31 грудня 2014 року)

ІНІЦІАТИВА

Козацтво ХХІ сторіччя

Олександр Янковський

Де кілька століть українці виживали як народ без держави, і як нація – у ворожому оточенні. Наша земля була територією постійної війни, і війни ці розпалювали, як правило, не українці.

Ні, звісно, ми не „білі і пухнасті“, але так вийшло, що ми, українці, ніколи не були „імперцями“. Ніколи не мріяли про те, щоб наша країна простягалась від моря до моря або щоб ми погрожували шведові і решті європейців.

А все ж ми – як народ – вижили. І впродовж тисячі років не лише зберегли свою мову й історію, але й поширили територію свого існування.

Не в останню чергу нашим предкам вдалося це зробити тому, що вони навчилися жити у стані постійної загрози. І – на відміну від більшості європейців – завжди тримали зброю біля себе. Адже ворог може навідатися до тебе в будь-який час і з будь-якого боку – з півночі, зі сходу, з півдня і з заходу.

Цей феномен називається – козацтво. Всі наші землі були поділені на полки і сотні. Фактич-

но кожен власник землі був водночас і вояком – готовим в перший-ліпший момент залишити плуга і взятися за шаблю і мушкет. Коли в країні кожен чоловік був військовим – це означало, що перемогти таку країну неможливо.

Самозрозуміло, що пов'язаний з землею вояк не міг далеко від неї відходити. І тому загарбницькі походи були протото неможливі. Але нам цього й не треба було. Головне – вберегти своє. А для такого завдання – це найкраще військо.

Тепер чимало військових, політиків і активістів пропонують різні способи реформування української армії. Деякі експерти кажуть, що окрім професійних, контрактних формацій нам потрібні резервісти. Іхній особовий склад – це ті, хто перейшов обов'язковий для кожного здорового українського громадянина двомісячний „курс молодого вояка“ і погодився на регулярні збори, а у випадку необхідності – протягом декількох днів бути мобілізованим до діючого війська.

Добра ідея. Але спробуймо доповнити її

(Закінчення на стор. 4)

АКТУАЛЬНЕ

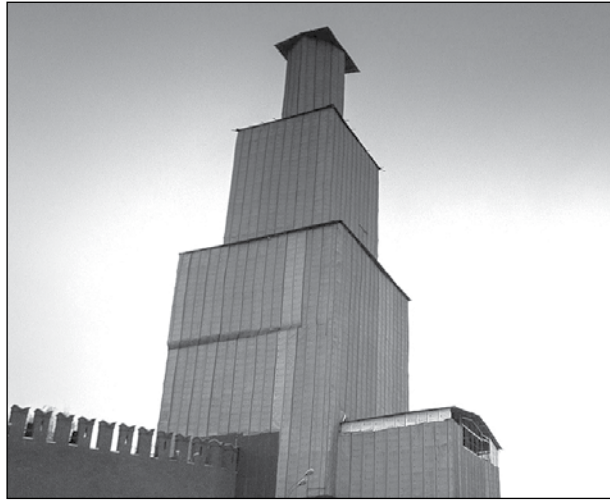
Росіяни не побачили курантів

Левко Хмельковський

Куранти – годинник на Спаській вежі московського Кремля – в новорічну ніч були закриті риштуванням. Реставрація Спаської вежі триватиме до весни 2015 року. Про цю новину повідомила 14 грудня 2014 року „Преса України“. Причина відсутності курантів банальна – за два тижні до новорічних свят в Кремлі було прийнято рішення розпочати реставрацію Спаської вежі. Але суспільство сприйняло новину як символ сучасного стану Росії.

Соціальні мережі заповнили відгуки населення на цю подію. Одних засмутило порушення новорічної традиції. Геннадій Шушков написав: „Не хочу Нового року без курантів!“. Андрій Туманцев порадив: „Можна було

(Закінчення на стор. 3)

Спаська вежа московського Кремля нагадує крематорій. (Фото: Дмитро Духанін, „Комерсант“)

Політична горяч...

(Закінчення зі стор. 1)

союзників, білоруського і казахстанського. Вони вдавали з себе незалежних від Москви прихильників України, але ця прихильність не могла мати іншого сенсу, ніж пропутінський і проєвразійський, бо і Олександр Лукашенко, і Нурсултан Назарбаєв такі самі узурпатори влади у своїх країнах, як В. Путін у Росії. Хоч, мабуть, обидва хотіли б якось дистанціюватися від Москви в питаннях санкцій, котрі даються взаки і їм.

Тим часом Президент Петро Порошенко, не перестаючи говорити про замирення на сході і потребу дальших мінських переговорів, подав до Верховної Ради законопроект про відмову України від позабількового статусу, оскільки цей статус не став гарантією безпеки країни. І просто дивно, що 23 грудня „за“ проголосували аж 303 депутати. А відповідь проста: „позабільковий статус“ – це домашній київський виріб, міжнародне право такого поняття взагалі не знає, тому насправді ні статус, ні відмова від нього нічого не змінює. Зате дає привід для різноманітних інтерпретацій. Хочете вірити, що ця відмова водночас означає курс до членства в НАТО, може те собі вірити, хоч закон визначає метою не членство в Альянсі, а тільки набуття критеріїв, потрібних для цього членства. Критерії, звісно, не завадять, навіть якщо й далі нікуди не вступати. Саме тому Москва так мляво відреагувала на цю чисто символічну подію.

Проте для самої України питання безпеки залишається драстичним. І таким його робить не тільки постійна російська агресивність, але й те, як по-різному розуміють проблему різні політичні сили, зокрема у Верховній Раді. Помітне і тяжко пояснимо збурення викликало датоване днем 15 грудня призначення Олександра Турчинова Секретарем Ради національної безпеки і оборони. Оцінки моментом розділилися, як і ставлення до О. Турчинова. Одні вважають його холоднокривним, виваженим, але й рішучим і ставлять в заслугу поведінку під час російського загарбання Криму: мовляв, Крим пропав, але Україна під керівництвом виконуючого обов'язки Президента змогла швидко зібрати сили, щоб не втратити нічого більше. Інші мають того ж самого О. Турчинова за боягуза і ледве не за зрадника, який віддав Крим, хоч була повна можливість його захистити.

Отже, нащо Президентіві пропонувати на важливий пост цю, принаймні, контрверсійну постать? Тим більше, що добре відомі їхні більш ніж прохолодні стосунки після Помаранчевої революції. І нова версія: саме тому й призначив, щоб вивести О. Турчинова, великого майстра інтриг, з парламенту, де він має занадто великий вплив.

Проте наступний крок П. Порошенка спричинив ще більший хаос в думках і оцінках: він запропонував Верховній Раді значно розширити повноваження Секретаря РНБО, властиво перетворюючи цей дотепер дорадчий орган у ще одну гілку владу. І пояснив це логікою війни. 23 грудня депутати не проголосували за цей законопроект. Далі вони мали законне право протягом 10 днів вносити до проекту зміни і додатки, однак, цього

не сталося, бо вже 25 грудня парламент, порушуючи регламент і піддаючись тискові О. Турчинова і фракції „Народного фронту“, узаконив той дуже неоднозначний документ.

Ось відгук на цю подію відомого журналіста, тепер депутата Верховної Ради Сергія Лещенка: „„Народний фронт“ шантажем та нехтуванням закону протиснув рішення, яке ми будемо переварювати багато років. Якщо в Україні станеться реванш, потім згадаєте ці мої слова“.

Та найвища політична горяч припала на день 28 грудня, коли Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк представив у Верховній Раді проект державного бюджету на 2015 рік. На руках депутати не мали жодного попереднього тексту, тому багато проголошених прем'єром положень викликали незгоди. Врешті до парламенту приїхав Президент П. Порошенко і зумів переконати свою фракцію в необхідності віддати голоси за цей „словесний“ документ. Тому що йшлося про критичну межу: без узаконеного до Нового року бюджету Україна не могла розраховувати на невідкладну фінансову допомогу від Міжнародного валютного фонду. Також важливим моментом було визначити видатки на національну безпеку і оборону України в умовах російської агресії: ця сума становить 90 млрд. грн.

Читання документу тривало 14 годин поспіль, до 4-ої години ранку 29 грудня. За бюджет проголосували 233 депутати – з тією умовою, що після 13 січня, коли парламент повернеться з зимових вакацій, в ухвалений вже текст будуть вноситися уточнення, поправки і додатки. Не віддали своїх голосів за бюджет не лише депутати з „Опозиційного блоку“, але й майже вся фракція „Батьківщини“, фракція „Самопоміч“ і навіть частина членів „Блоку Петра Порошенка“.

Отож про що свідчить політичний грудень в Україні? Передусім про те, що всередині суспільства все ще бракує довіри, зокрема довіри до влади і взаємодовіри всередині самої влади. Нещаслива історія української бездержавності, коли влада завжди була чужа і ворожа, повертається відтворенням в нинішніх суспільних настроях остраху перед будь-яким намаганням, навіть обґрунтованим, виявити особисту волю і відповідальність за державницьке рішення. З таким розумінням демократії Україна ще не скоро вибереться з усадкованих від минулих режимів боліт і трясовин. Сумними і безперспективними виглядають спроби влади розкласти відповідальність за реформування країни на плечі десятків міністерств – за відсутності тих єдиних плечей, котрі мали б символізувати ці реформи і бути їхнім духовним двигуном.

Дуже хотілося б помилитися, але на жаль, нічого не говорить, що сьогоднішня Україна має свого Кіра II, чи Кемалю Ататюрка, чи Вінстона Черчіля, чи Індіру Ганді, чи Давида Бен-Гуріона, чи Шарля де Голля, чи Вацлава Гавела...

Щоправда, прес-конференція П. Порошенка того ж дня, 29 грудня, тобто з черги друга його велика зустріч з журналістами, залишила про собі враження, що Українську державу в тяжкий для неї час очолює непересічний політик, людина мисляча і цілеспрямована, і вона вповні здає собі справу з місією, котру доля поклала на її плечі.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Співали недруги України

КИЇВ. – Комісія з питань поширення і демонстрації фільмів при Держкіно 1 січня зажадала позбавити канал „Інтер“ ліцензії. Впродовж новорічної ночі на цьому телеканалі переважали виконавці, яких різко засуджує суспільство через підтримку ними війни та злочинних дій Росії. Серед них – регіоналка Таїсія Повалій, Потап і Настя, Ані Лорак, депутат Державної думи Росії Йосип Кобзон, оголошений в Україні персоною нон-грата, Валерія, Юрій Газманов, а також Микола Басков, що закликав знищити збройно Майдан. Така інформаційна політика „Інтера“ сприяє російській пропаганді, тож є неприйнятною для українського суспільства. Речник Президента України Святослав Цеголко зазначив, що керівники українських телевізійних каналів, які санкціонували виступ в етері у новорічну ніч російських виконавців, мають відповісти за свої дії. (Радіо „Свобода“)

■ Путін не привітав Порошенка

КИЇВ. – 31 грудня 2014 року Президент Росії Володимир Путін відправив новорічні привітання провідникам понад 30 країн, але Президент України Петро Порошенко не увійшов до цього списку. В. Путін обійшов увагою також провідників Естонії, Латвії, Литви, Польщі, Норвегії та Швеції. (Радіо „Свобода“)

■ Непрохані гості з Росії

ДОНЕЦЬК. – 31 грудня 2014 року спостережна місія Організації з безпеки і співпраці в Європі на російських пунктах пропуску „Гуково“ і „Донецьк“ у Ростовській області Росії заявила, що за останній тиждень українсько-російський кордон перетнули 833 особи у військовому одязі. Це найбільша кількість, яку спостерігали експерти з початку роботи місії в липні 2014 року. Спостерігачі повідомляють також про збільшення випадків перетину кордону авт із наклейками „ДНР“/„ЛНР“ на місці українського прапора на реєстраційних номерах. Спостерігачі заважали велику кількість самоскидів, що перевозять вугілля з Луганської області в Росію. Місія діятиме до 23 березня, вона складається з 22 спостерігачів, які працюють у двох точках кордону. (Радіо „Свобода“)

■ Діяв спецзагін Росії

ЛУГАНСЬК. – Підрозділ спеціального призначення Росії 1 січня біля села Георгіївка затримав начальника штабу четвертої бригади „Луганської народної республіки“ Олександра Беднова (псевдо „Бетмен“). Під час затримання було знищено шістьох його охоронців, в тому числі добровольця з Росії з позивним „Кот“. Деякі джерела повідомляють про загибель самого О. Беднова. Крім нього, заарештували його дружину та охоронців на псевдо „Фобус“ і „Омега“, а також ще кілька людей. Знищені дві автівки, на яких пересувалися підлеглі „Бетмена“. Російський спецпідрозділ „Вимпел“ передислокований в місто Брянка, де він готується до „неутралізації“ командирів „козачих“ загонів. („Укрінформ“)

■ Марш на честь Степана Бандери

КИЇВ. – 1 січня відбулася смолоскипна хода до дня народження керівника ОУН (революційної) Степана Бандери. Колона пройшла від парку ім. Тараса Шевченка до Майдану Незалежності. На марші були присутні бійці добровольчих батальйонів – разом понад 5,000 осіб. На вічу виступили провідники „Свободи“ та „Правого сектора“. (УНІАН)

■ Подарували зимове обмундирування

ПРАГА. – 1 січня Міністерство оборони Чехії подарувало Україні зимове обмундирування для солдатів. Матеріальна допомога включає близько 2,000 утеплених пальт, 800 ботів, 3,000 плюшевих шапок-вушанок. Це військове обмундирування було оголошене надлишковим. Канада доправила українським військовим 30 тис. комплектів зимової форми та 70 тис. берців. (УНІАН)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Нью-Йорк береже традицію

НЬЮ-ЙОРК. – В момент настання 2015 року за часом Східного узбережжя США відбувся традиційний спуск знаменитої кришталевої кулі з даху одного з хмаросягів на головній площі Нью-Йорку – Таймс-сквер. За оцінками організаторів, барвіста церемонія, яка проводиться вже понад 100 років, залучила близько мільйона жителів мегаполісу і туристів. Через телевизор або через інтернет за нею стежили близько мільярда людей з різних країн. Перед присутніми на площі виступили відомі артисти, зокрема співачки Тейлор Свіфт та Ідіна Мензел, американський кантрі-дует „Florida Georgia Line“ і канадська група „Magic“. Кульмінацією урочистостей став розпочатий за хвилину до півночі відлік часу до настання Нового року. У процесі церемонії кришталева куля діаметром 3.5 метра і вагою 6 тонн повільно спустилася вниз, досягнувши нижньої позначки в той момент, коли на Східному узбережжі США настав 2015 рік. *(Bi-Bi-Ci)*

■ Росію спіткала інфляція

МОСКВА. – Інфляція в Росії в 2014 році склала 11.4 відс. За інформацією Російського Статистичного управління, це найбільший показник з часу глобальної фінансової кризи 2008 року, коли інфляція складала 13.3 відс. За даними відомства, у грудні інфляція в Росії склала 2.6 відс. — це найвищий показник за місяць з січня 2005 року. Міністер фінансів Росії Антон Силуанов 31 грудня заявив, що уряд проситиме Державну Думу збільшити на 500 млрд. рублів (8.5 млрд. дол.) обмеження на видатки з Фонду національного добробуту. „Нам доведеться використати наш подушку безпеки“, – сказав А. Силуанов. Російська економіка перебуває в напруженні через падіння світових цін на енергоносії і західні санкції через агресивну роль Москви у конфлікті в Україні. *(Українські національні новини)*

■ Афганістан почав нову епоху

КАБУЛ. – 31 грудня 2014 року завершилася військова кампанія США і НАТО в Афганістані. Ця війна проти „Аль-Кайди“ і „Талібану“ тривала 13 років і стала найдовшою в історії США наземною бойовою операцією. „Сьогоднішній день знаменує початок нової епохи. НАТО завершує бойову місію. Це були 13 років, сповнені величезними досягненнями і жертвами з боку військової коаліції, афганської армії і поліції, вони віддали багато сил задля кращого майбутнього цієї спустошеної війною землі“, – сказав командувач міжнародних сил в Афганістані генерал Джон Кемпбел. Радник афганського президента Ганіф Атмар від імені уряду і народу країни висловив глибоку вдячність за зусилля і пожертви коаліції НАТО в Афганістані від 2001 року. Загибло 3,500 вояків коаліції, понад 2,000 з них – американці. У грошовому вимірі ціна цієї війни перевищує 1 трлн. доларів США. Афганці сподіваються, що нова армія та поліція зможуть тримати країну під контролем, хоча без зовнішньої підтримки Афганістанові все ще не обійтися. *(„Голос Америки“)*

■ У Москві засудили братів Навальних

ВАШІНГТОН. – Речник Державного департаменту Джеф Ратке 30 грудня 2014 року оприлюднив позицію США щодо суду у Москві над російським опозиціонером Олексієм Навальним і його братом Олегом. „Це рішення має на меті далі придушити політичну активність і незалежні голоси“, – сказав Дж. Ратке. США занепокоєні дедалі більшим тиском в Росії на незалежні засоби інформації, громадянське суспільство, меншини за різними ознаками й на політичну опозицію. „Ми вважаємо, що російський народ заслуговує на владу, яка підтримує відкритий ринок ідей, прозоре і підзвітне урядування, рівне ставлення закону до всіх і можливість здійснювати свої права без страху відплати“, – підкреслив Дж. Ратке. 30 грудня вранці суд у Москві засудив О. Навального на три з половиною роки умовно, і він має далі перебувати під накладеним раніше домашнім арештом. А його брата Олега, який не займається політикою, засудили до трьох з половиною років позбавлення волі. *(Радіо „Свобода“)*

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Відповідь прокремлівським білоемігрантам

Левко Хмельковський

Більшість російських емігрантів усіх поколінь відчували і відчують свій зв'язок з Росією, з російською культурою і православною вірою. Але емігрантські об'єднання, засоби масової інформації та молодіжні організації в Парижі, Лондоні, Нью-Йорку виступають „за Росію Пушкіна і Сахарова, а не за Росію Дугіна і Зюганова“.

Про це у своєму відкритому листі, що опублікований 29 грудня 2014 року на сайті „Грані.ру“, написали російські емігранти – Антуан Аржаковський (Франція), Андрій Безсмертний-Анзіміров (США), Артемій Кейдан (Італія), Тамара Кандаля (Франція). Лист став відповіддю на звернення „Солідарність з Росією у час української трагедії“, яке підписали і оприлюднили 26 листопада 2014 року понад 100 нащадків російської аристократії, які живуть переважно у Франції. Автори звернення Дмитро і Тамара Шаховські оголосили збір підписів під зверненням до 13 січня.

У зверненні зокрема сказано: „Уже майже рік українські події глибоко хвилюють кожного з нас, нащадків білої еміграції (...). Ми не можемо примиритися з щоденними наклепами на сучасну Росію, її провід, її президента, до яких застосовують санкції і яких змішують з брудом всупереч елементарному глуздові (...). Нас обурює ганебне замовчування європейськими офіційними інстанціями і засобами масової інформації тих жорстоких бомбардувань, які українська армія, підтримувана військовими угрупованнями з нацистською символікою, обрушує в Донбасі на мирне населення і об'єкти цивільної інфраструктури. Таке замовчування київська влада сприймає як надання їй повного права на продовження убивств і руйнувань (...). Священиків переслідують, змушують до втечі і навіть убивають; розбомблені 50 храмів, з яких 20 зруйновані повністю, віруючих переслідують. Де тут європейські цінності? (...) Ми не залишимося байдужими і мовчазними свідками перед лицем пляномірного знищення населення Донбасу, кричущої русофобії та лицемірних підходів, які повністю суперечать інтересам любимої нами Європи“.

У „Відповіді на лист групи російських емігрантів на підтримку політики Кремля“ незгідні зокрема пишуть:

„...Ми як представники російської еміграції не можемо погодитися з тим, що її спадщину в пропагандистських цілях використовує сучасне керівництво Росії. Кремлівська пропаганда завжди – як в добу всесильного КГБ, так і сьогодні – грала на патріотичних почуттях російської еміграції. Але російська інтелігенція – від Бердяєва до Буковського – завжди проводила різницю між духом свободи і „російської ідеї“ і націоналістичною політикою Кремля (...). Емігрантські об'єднання, ЗМІ і молодіжні організації в Парижі, Лондоні чи Нью-Йорку виступають

за Росію Пушкіна і Сахарова, а не за Росію Дугіна і Зюганова (...).

Ті, хто називає себе в листі наслідниками російської еміграції і підтримує політику Володимира Путіна, стверджують, що українське керівництво здійснює військову операцію в Донбасі. Але вони мають знати, що агресором стала Росія, що ті озброєні люди, які захопили Крим і сьогодні дестабілюють становище в Донбасі, – росіяни. Вони повинні знати, що жителі Криму – не росіяни, а російськомовні і що вони сьогодні мають глибокий жаль від приєднання до Росії, не хочуть віддавати українські паспорти. Вони повинні знати, що за опитуванням три чверті жителів Донбасу хочуть залишитися у складі України (...).

Однак ці російські емігранти (...) забули про страшне розчарування тих засліплених націоналізмом захисників сталінської Росії, які після повернення в СРСР загинули від кулі у потилицю. Ми радимо їм прочитати праці видатного російського історика Георгія Федотова, який визнавав відвічну своєрідність української культури, яка поряд з Московською Руссю також є спадкоємницею Київської Русі. Але вони нас не чують. Вони зачаровані зростаючою силою російської клептократії і брехнею російського президента про Крим як про „історично російську землю“ (насправді приєднану до царської імперії лише в кінці XVIII ст.) і про київського князя Володимира як про „російського государя“, а також провінційною і марнославною ідеєю „Москви – третього Риму“.

Автори цієї відповіді:

А. Аржаковський – учений-богослов, директор Французького університетського коледжу в Москві у 1994-1998 роках, доктор історичних наук; А. Безсмертний-Анзіміров – письменник, есеїст і кінокритик, перекладач богословської літератури; А. Кейдан – лінгвіст, який разом з сотнями закордонних російських інтелігентів у березні 2014 року підписав вміщений нижче протест проти дій Росії; Тамара Кандаля (Франція) – письменниця.

14 березня 2014 року була підписана „Антивійськова заява російської інтелігенції“: „Не вперше в російській історії людей, не згідних з агресивною імперською політикою держави, оголошують поразками і ворогами народу. Не вперше вірнопідданість цінується вище громадянської позиції. Події в Криму стрімко розвиваються і можуть призвести якщо не кровопролиттям, то ганьбою для Росії і бідами для народів двох країн. Надії зупинити події доказами розуму усе меншають. Але тим соромніше мовчати і пасивно стояти збоку. Ми, не називаючи себе „діячами“ культури чи науки, а просто російські інтелігенти, кожен з яких працює у своїй сфері, заявляємо: ми проти вторгнення на територію іншої держави, ми проти війни з Україною і ворогування з світовою спільнотою, ми солідарні з усіма, хто не прогинається і не піддається брехні“.

Козацтво ХХІ...

(Закінчення зі стор. 2)

багатовіковим досвідом нашого народу. Той, хто мешкає у прикордонній смузі, може водночас і перебувати на військовій службі. Саме там добровольцям і слід надавати землю для праці на ній. Це козацтво ХХІ ст.

Земля повинна надаватися безплатно. Продукція, вироблена на таких садибах – звільнятися від податків. Але той, хто погодиться на такі умови – повинен бути готовий до ефективної прикордонної служби.

Звідки візьметься земля? По-перше, кожна сільська рада має „резервну“ землю. Має такі резерви і район, і область. До того ж, не варто забувати, що на таких прикордонних територіях буде небагато охочих розвивати сільське господарство.

Цілком можливо, що противники нового

козацтва будуть казати, що коли прикордонних вояків-хліборобів звільнити від податків, то там розквітнуть корупційні схеми. Можливо. Але також можливо, що прикордонні сільсько-господарські території просто будуть жити і розвиватися. А нове козацтво буде знати, за що воно конкретно воює. За свій дім, за свою землю, за свій урожай, котрий ось тут, поруч. Та й говорімо чесно – ледве чи хтось, окрім військового люду, ризикуватиме розвивати на таких землях бізнес.

Чи зможуть українці стати воїнами-хліборобами? Зможуть. Змогли ж наші предки в таких умовах вижити протягом тисячі років. І виглядає, наш східний сусід не залишає нам іншого варіанту розвитку подій. Кордон з Росією – і з тимчасово окупованими територіями України – це і є земля нашого нового козацтва.

(„Українська правда“, 19 листопада 2014 року. Переклад з російської мови: редакція „Свободи“)

ТОЧКА ЗОРУ

Чи НАТО несе безпеку?

Аскольд Лозинський

Питання безпеки через членство в НАТО стало тактикою миротворців Росії. Передбачувана логіка цієї аргументації є подвійною: ніщо не турбує Володимира Путіна більше, ніж розширення НАТО; і ніщо не буде посилювати нинішню кризу Україна-Росія більше, ніж членство України в НАТО. У кожному разі, миротворці пропонують, що так як членство в НАТО навряд чи дає повний доказ системи безпеки, оскільки кожна країна-член НАТО діє на свій розсуд, то, таким чином, Україна повинна відмовитися від свого бажання вступити в НАТО. Такий аргумент.

Північноатлантичний договір передбачає, що збройний напад на одного учасника вважається нападом на всіх, і кожен з них буде допомагати тому, на кого напали. Скептики відзначають, що після „всі за одного і один за всіх“ у статті 5 слідує „такі дії, які він вважає необхідними“, тим самим роблячи добровільною будь-яку допомогу від кожного члена.

В даний час є 28 членів НАТО. Припустимо, вони вирішать, що НАТО більше не потрібен. Що ще більш важливо, можна логічно допустити, що всі країни-учасниці будуть почувати себе так впевнено у власній безпеці, що, не роблячи нічого, або дуже мало, вони однаково будуть готові до взаємних дій у разі, коли їх власна безпека буде перебувати під загрозою. Тоді виникає питання, навіщо ці країни вступили в НАТО, хіба не тому, що вони шукали колективної безпеки?

Реальність сильно відрізняється. Насправді, після російської атаки на Україну, Польща, як близький сусід України та член НАТО, посилався на статтю 4, добивалася консультацій в НАТО. НАТО у відповідь скликав саміт та впровадив спеціальні підрозділи в Польщі та країнах Балтії. Кілька членів НАТО в даний час надали військову техніку самій Україні.

Єдиним прикладом нападу на країну НАТО, з моменту утворення НАТО, був терористичний напад на США 11 вересня 2001 року. США послалося на статтю 5. Після визначення того, що агресор перебуває в Афганістані, НАТО скерував міжнародні сили сприяння безпеці проти тамтешнього агресора. Усі 28 країн-членів НАТО взяли в цьому участь. Тільки Люксембург не забезпечив війська. Навіть такі невеликі держави-члени НАТО як Словенія, Естонія, Ісландія та Албанія зробили це.

Звичайно, це був напад на США і, можливо, жоден член НАТО не хотів розчаровувати основного гаранта своєї безпеки. Проте,

з іншого боку, театр військових дій був не в Північноатлантичному регіоні, який є в географічному розташуванні, перерахованому в договорі НАТО. Стаття 5 передбачає „застосування збройної сили, з метою відновлення і збереження безпеки у Північноатлантичному регіоні“. Також прихід на допомогу США приніс іншим членам НАТО вогонь на їх власні території.

Розширення НАТО і російська агресія – не причина і наслідок феномену, як це твердять миротворці Росії. Молдова не була серйозним кандидатом на членство в НАТО в 1992 році, коли 14-та армія вирішила закріпити кордони Росії, спровокувавши відокремлення району Придністров'я. Бажанню Грузії вступити в НАТО було завдано серйозного удару на саміті НАТО в Бухаресті в квітні 2008 року, чотири місяці до того, як Росія вирішила вторгнутися на територію Грузії (Абхазія та Південна Осетія). Дуже відчутні прагнення України щодо вступу до НАТО також були відкинуті в Бухаресті, крім того Україна, вже напевно, не відроджувала свої устремління до НАТО чи діставала запрошення це робити, коли Росія вторглася до Криму в лютому 2014 року.

Навпаки, історія Росії рясніє прикладами російської агресії, в основному, не тоді, коли жертва була особливо безпечною в своєму захисті, а тоді, коли Росія бачила свою жертву слабкою. Сьогодні Російська Федерація охоплює 10 часових поясів. 150 національностей проживає в цій федерації, не тому, що Росія є країною імігрантів, а тому, що Росія, навіть сьогодні, є погано прихованою імперією. Проблема України та Росії походить з 1654 року, коли Україна була обложена Польщею та татарами і, здавалось, потрібен був союз з Росією. Росія несправедливо скористалася потребою України в питаннях безпеки в той час, просто захопивши контроль над територією України. Чесно кажучи, Україна так і не оговталася від цього союзу.

Зняття для України, Грузії та Молдови можливості членства в НАТО чинить серйозний негативний вплив на безпеку цих країн. Вона значно ослаблюється, оскільки Росія стає сміливішою. Чому? Тому що так ведуть себе розбійники. Крім того, це впливає на безпеку країн-членів НАТО, котрі межують з цими країнами. У кінцевому рахунку вся глобальна безпека перебуває під загрозою. Якщо події ХХ ст. щодо нацистської Німеччини та Радянського Союзу навчили нас чогонебудь, так це того, що політика умиротворення служить тільки для надання агресорові сміливості.

визнав на прес-конференції 18 грудня і сам В. Путін: „Часи непрості. Вони пов'язані з цілим рядом обставин. В цілому політика уряду і Центробанку правильні. Це допоможе вийти з ситуації сьогоднішнього дня – або незабаром, або доведеться трохи почекати. Ми цей непростий період пройдемо, ще й зміцнимо свої позиції на світовій арені“.

У 1920 році подібні запевнення Володимира Леніна почув у Кремлі британський письменник Герберт Велс, який тоді ж в книзі „Росія в п'ятні“ написав: „Насправді становище в Росії настільки важке і жахливе, що його не можна замаскувати. Основне враження від Росії – це картина колосального невинного краху“. Г. Велс закликав інші держави допомогти Росії: „Без такої допомоги іззовні станеться кінцеве руйнування усього, що ще залишилося від цивілізації на території колишньої Російської імперії. Цей крах навряд чи обмежиться її теренами, інші держави на схід і захід від Росії будуть затягнуті в утворену безодню“.

На жаль, це провіщення і досі актуальне. Російський журналіст Андрій Малигін теж відмітив це у своєму коментарі в інтернеті: „Іноді відчуваєшся волаючим у пустелі. І думаєш: а навіщо взагалі намагатися когось переконати? Навіщо? Їх переконає історія, хоч це й високо звучить. Або не переконає. Услід за Гербертом Велсом можна повторити з повною підставою: „Росія в п'ятні. Не витягнути нам її звідти“.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Литва вступила в еврозону

ВІЛЬНЮС. – Рівно опівночі 1 січня Литва стала 19-им з черги членом зони евро, яка об'єднує в цілому 337 млн. європейців. „Запроваджуючи евро, жителі Литви воліли бути частиною стабільного, безпечного і успішного регіону. Литва не раз доводила, що може проводити тверду фіскальну політику і втілювати в життя структурні реформи, завдяки яким зростання її економіки був одним з найбільших в Європі і постійно знижувалося безробіття“, – заявив П'єр Московічі, який відповідає в Європейській комісії за економічні питання. Перехідний період „подвійного використання“ триватиме протягом двох тижнів, протягом цього часу в обігу будуть дві валюти – евро та литовський літ. (*Еспресо ТВ*)

■ Нетанягу зберіг свій вплив

ЄРУСАЛИМ. – Прем'єр-міністр Ізраїлю Беніамін Нетанягу зберіг посаду керівника правлячої партії Лікуд. За нього віддали свої голоси 85 відс. членів Лікуду, які прийшли на виборчі дільниці 31 грудня 2014 року. Вигравши праймеріз, Б. Нетанягу подолав першу перешкоду на шляху до того, щоб зайняти крісло глави уряду вчетверте за кар'єру. Опитування свідчать, що Лікуд і його союзники з правого табору мають найкращі шанси виграти 17 березня вибори до парламенту, за підсумками яких буде зформовано наступний кабінет міністрів. Його єдиного конкурента, колишнього заступника міністра оборони Дані Данона, підтримали лише 15 відс. учасників праймеріз. (*Радіо „Свобода“*)

■ Нещаслива новорічна ніч

ШАНГАЙ. – Від тисняви, що зчинилася на святкуванні Нового року в цьому великому китайському місті, загинули 36 людей і поранено 47. Тиснява сталася в історичному районі Бунд біля річки Хуанпу. Багато тисяч людей зібралися там, щоб зустріти Новий рік. Штовханина почалася після того, як хтось почав розкидати несправжні гроші з балкони нічного клубу, і люди кинулися збирати їх з землі. На фотографіях з інтернету видно, як людям, що лежать на дорозі, надають першу допомогу, а на місці події зібралося багато поліції. Серед загиблих багато студентів, 25 з них – дівчата. (*Bi-Bi-Ci*)

■ Імігранти інтегруються слабо

КОПЕНГАГЕН. – Посилити ставлення до імігрантів плянує влада Данії в 2015 році. Про це у своєму новорічному зверненні повідомила Прем'єр-міністр країни Хеле Торнінг-Шміт. Вона пояснила рішення кабінету міністрів тим, що інтеграції імігрантів в данське суспільство не відбувається, і занадто багато з них отримують соціальну допомогу. Х. Торнінг-Шмітт попередила, що будуть скорочені можливості для воз'єднання сімей і посилені правила надання притулку. Також уряд виступить з новими пропозиціями щодо способів економічного зростання, зокрема й поліпшення системи виплати допомоги з безробіття. (*Українські національні новини*)

■ Людей на Землі більше

ВАШІНГТОН. – За даними Бюра перепису США, чисельність населення планети до Нового року досягнула 7.2 млрд. осіб. У порівнянні з тим же періодом минулого року спостерігається приріст в розмірі понад 1 відс. Американців на 1 січня 2015 року стало понад 320 млн. осіб. Населення Сполучених Штатів приростає кожні вісім секунд за рахунок народження нового громадянина. Населення збільшується і за рахунок іміграції: кожні 33 секунди в США переселяється один імігрант. З урахуванням смертності (кожні 12 секунд), народжуваності та іміграції передбачається, що населення США збільшується на одну людину кожні 16 секунд. В середньому ж по всьому світі в січні буде 4.3 народження і 1.8 смерті в секунду. Китай залишається найбільш густонаселеною країною в світі: там проживає понад 1.3 млрд. осіб. На другому місці Індія – 1.2 млрд. осіб. (*„Дзеркало тижня“*)

Росіяни не побачили...

(Закінчення зі стор. 3)

на магнетофон записати звук курантів і забезпечити промову Путіна цією музикою. Без музики вона звучатиме як заупокій“. Але були коментарі, у яких помічене містичне значення курантів для росіян. Про це пише „La vie“: „Новорічні куранти для Росії – це щось сакральне, без них ніяк. Як щорічне сходження Благодатного вогню“.

Символічність події зауважили провідні незалежні журналісти, зокрема політолог Євгенія Альбац, головний редактор журналу „The New Times“: „Міра некомпетентності російської влади вражаюча. Ось простий приклад: Спаську вежу вирішили реконструювати. Одягнули в риштування. Інтернет заповнили картинки, де Спаська вежа дуже нагадує крематорій. Як можна з точки зору розуміння ситуації таке чинити? В сучасній ситуації влада навпаки має всіляко демонструвати стабільність. Нічого не змінилося. Сам факт, що Москва і країна на фотографіях бачить, що Спаської вежі ніби немає, то це треба бути самогубцями, щоб таке чинити. Це свідчення крайньої непрофесійності російської влади, Кремля передовсім“.

Росія через таку непрофесійність влади та свого провідника перебуває в скруті. Це

3 новим роком!

Щороку у першому числі „Свобода“ вітає своїх шановних читачів і передплатників з новим роком. Не став винятком 100 років тому й 1915-ий рік, коли „Свобода“ у своєму вітанні писала: «Війна може тягнутися ще довго, а кожного з нас вона обходить до глибини душі і кожний з нас хоче і повинен стежити безупинно за подіями в старім краю, якщо він є дійсно українським патріотом».

Минуло 100 років, а ствердження „Свободи“ залишилося актуальним, бо й тепер триває війна, яка поглинає усе нові жертви, завдає великої шкоди населенню. Про це відверто сказав у новорічному вітанні Президент України Петро Порошенко: „Лютий ворог зазіхнув на наші життя, територію, свободу, незалежність. Та вся країна, від малого до старого, стала на захист Батьківщини. Цю вітчизняну війну ми обов'язково виграємо, бо вона для нас справедлива. На нашому боці правда“.

„Лютий ворог“ – Президент Росії Володимир Путін у новорічному вітанні росіянам виголосив загальні побажання, про Україну згадав лише щодо Криму, загарбання якого назвав найважливішою віхою вітчизняної історії, закликав росіян до дальшого посилення патріотизму. Минаючи катастрофічний стан зовнішньої політики та економіки Росії, він запевнив: „Успіху ми обов'язково досягнемо!“

П. Порошенко був значно конкретнішим у вітанні і сказав, що настав час реформ, які приведуть Україну до членства в Євросоюзі. Він теж визнав велике значення 2015 року в історії держави, але не через агресивні набутки, а як початок глибинних реформ. Крім української мови, П. Порошенко привітав громаду з новим роком також кримськотатарською та російською мовами.

Була ще одна різниця у вітанні: П. Порошенко у супроводі одиумців вийшов на площу біля Софійського собору, а виступ В. Путіна на самоті був записаний перед картинкою, яка зображувала московський Кремль. На живе спілкування з країною він виявився нездатним, а традиційний годинник кремлівської вежі був закритий рихтованням.

П. Порошенко мав на увазі реформи бюджетного та податкового законодавства, що спрямовані на забезпечення стабілізації державних фінансів, скорочення кількості податків і зборів та спрощення їх адміністрування, інші необхідні нововведення. В основі реформування держави мають бути програма „Стратегія-2020“, „Плян відновлення країни на 2015-2017 роки“ і „Програма діяльності уряду“. Це три взаємодоповнюючих документи, які мають стати пляном розвитку усієї України, подолання усіх її проблем. До розроблення пляну відновлення України було залучено близько 300 експертів і команду європейських партнерів – групу підтримки Європейського союзу.

Завдання полягає в тому, щоб усі в країні підтримали ці реформи, підтримали найкращі ініціативи як Президента, уряду, так і неурядових організацій. Найголовніше – вірити в майбутнє України, допомагати їй провідникам попри усі внутрішні негаразди і злочини зовнішніх лютих ворогів.

ІСТОРІЯ

У місті, де жила сестра Лесі Українки

Левко Хмельковський

Моя сусідка Валентина Сизоненко з „Українського села“ в Сомерсеті, Нью-Джерсі, запитала у мене: „Ви не бували в „Новій Україні“, в місті Піскаатавей штату Нью-Джерсі?“

Я не бував і погодився на запрошення моєї співрозмовниці поїхати разом до міста, де минули її молоді роки. Ми їхали 287-ою дорогою, якої у ті часи, про котрі згадувала моя сусідка, просто не існувало, адже цю автомагістраль будували у 1959-1969 роках. Не було й сучасної міської забудови. Моя супутниця розповідала: „Раніше тут були поля і ферми, а далі – летовище, на яке почали привозити летунську пошту. Я ходила сюди від нашої хати до школи. Далеченько, але мусіла“.

Ми залишили автомагістраль і опинилися на вулиці Шевченка, з якої попрямували на вулицю Франка, яка єдналася з вулицею Богдана. Обіч були вулиці Карпатська, св. Ольги, св. Михайла – ніби десь у Києві чи Львові.

„Ця дільниця міста має назву „Нова Україна“, – пояснила В. Сизоненко. – Заснував її Лесюк, який жив у Піскаатавей, а потім виїхав до Каліфорнії. Отам далі, у садку, була вимурована з цегли стела з цією назвою, яка, на жаль, не уціліла“.

Сама В. Сизоненко походить з запорізького села Одарівки, де її тато Іван Белименко працював на залізниці, а мама Олександра вчителювала у місцевій школі. Коли у 1943 році фронт зі сходу наблизився до Одарівки, тато вирішив послухатися німецької влади і рушити з родиною на захід.

У „Новій Україні“ ми обійшли „українські“ вулиці, побували біля будинку, у якому до 1980 року жила сестра Лесі Українки – Ізидора Косач-Борисова. В. Сизоненко сказала: „Її внучка Ольга була у мене дружкою на весіллі, адже ми товаришували з шкільних років“.

У Лариси Косач – Лесі Українки – було три сестри і два брати. Сама вона прожила мало, але й брати не жили довго. Михайло помер у 1903 році 34-річним, Микола опинився у тій частині України, яка належала Польщі, бідував і помер у 1937 році. Сестри жили

Сестра Лесі Українки – Ізидора Косач-Борисова.

довше. Оксана усе життя була в Празі, Ольга та Ізидора у 1943 році виїхали з України, рятуючись від суцільного лиха, яким було їхнє життя за більшовицької влади. Першою арештували 1920 року в Гадячі маму Олену Пчілку, але не стратили. Вона жила у своїй дочки Ізидори в Могилеві-Подільському, померла у жовтні 1930 року і похована в Києві. Чоловік Ольги – Михайло Кривинюк – арештований у 1929 році, загинув на Уралі 1944 року. Ольга померла у 1945 році на чужині.

Чоловік Ізидори – Юрій Борисов – був двічі арештований і після другого арешту у 1938 році зник назавжди в катівнях більшовиків. Ізидору арештували у 1937 році. Проти неї свідчили два студенти Київського сільськогосподарського інституту, які повідомили владу про її українські, тобто націоналістичні настрої. 10 вересня 1937 року капітан НКВД Якушев виписав наказ на обшук і арешт І. Косач. Вона не могла заперечувати, що має родичів за кордоном, розповіла про сестру Оксану у Празі, про брата Миколу у Польщі. 20 листопада 1937 року судова трійка винесла рішення про позбавлення волі І. Косач на вісім років у виправно-трудовах таборах. 4 лютого 1938 року її вислали в Онезький виправно-трудоий табір.

Не останню роль у її поверненні на волю відіграла сестра Леся Українка, 70-річчя від дня народження якої мали святкувати у лютому 1941 року. Дослідниця роду Косачів Тамара Скрипка описує епізод, що став поштовхом для звільнення І. Косач-Борисової: „Восени 1939 року представницька делегація радянської України відвідала Галичину, де хтось із письменників поцікавився долею сестер Лесі Українки. З'ясувалося, що наймолодша сестра письменниці відбуває покарання в північному таборі. У листопаді 1939 року Ізидору Косач-Борисову звільнили після перегляду справи“.

1949 року дочка Ізидори Ольга зі своєю родиною виїхала до США, а матері спершу відмовили у візі за станом здоров'я. Майже через рік вдалося їй зустрітися з роди-

Поховання Ізидори Косач-Борисової у Савт-Бавнд-Бруку.

(Закінчення на стор. 11)

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$90.00 на рік, \$50.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$80.00 на рік, \$45.00 на півроку.

Електронна версія (www.svoboda-news.com) – \$40.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	Fax (973) 644-9510
	E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик
	☎ (973) 292-9800 x 3040
	E-mail subscription@svoboda-news.com

Думки, висловлені в матеріалах, підписаних конкретним автором, не конче віддзеркалюють позицію редакції тижневика „Свобода“ або її видавця.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Дід шукає допомоги для полку

Електронною поштою надійшов лист від Андрія Боднарчука, депутата Верховної Ради першого скликання, сповнений турбот про потреби новоствореного дивізіону артилерії при полку „Азов“, командиром якого став його внук Андрій.

Турботи діда цілком зрозумілі. Найважливіша з них – це турбота про долю України, якій він присвятив своє життя. Друга турбота – успіх в бойових діях дивізіону артилерії під командою його внука Андрія, який закінчив навчання при військовій кафедрі Чернівецького університету і був призначений командиром дивізіону артилерії.

Автор листа пише: „Дивізіон щойно створений і має багато проблем щодо забезпечення паливом, вимірювальними приладами для прицільного ведення вогню. Найбільш необхідний лазерний розвід-

увальний бінокль-далекомір, радіус дії якого 20 кілометрів. Є можливість цей прилад придбати, але вартість його дуже висока – близько 163 тис. грн. (приблизно 11 тис. дол.).

Командування дивізіону збирає для цього фонди. Я вже зробив свій внесок і збираю ще. Якщо у вас є можливість, то прошу допомогти“.

Тепер слово за нами. Допоможімо придбати бінокль-далекомір. Зробіть пожертву, виставляючи чека на: Olzhych Research Foundation Inc., і вишліть на адресу; 5 Newfane Rd., Bedford, NH 03110. Прізвища жертводавців будуть переслані в Україну. Підтвердження про отримання пожертви надійде електронною поштою.

Михайло Герець,
Ратерфорд, Нью-Джерсі

В СБУ відзначили 81-річчя Голодомору

18 листопада 2014 року я була учасницею традиційного вже відзначення в Києві трагічного Голодомору-геноциду. До столиці я прибула на запрошення Володимира В'ятровича, який був організатором ряду акцій для відзначення 81-ої річниці Голодомору. Цього року Служба безпеки України (СБУ) видала книгу з документами, свідченнями, фотографіями з 1930-1933 років під назвою „Геноцид в Україні 1932-33 рр. За матеріалами кримінальної справи № 475“.

Ця кримінальна справа була завершена у 2009 році. Матеріали з неї допомагають усвідомити масштаби цього страшного злочину проти українського народу і людства. Матеріали справи нараховують 301 том. З цієї нагоди відбувся круглий стіл, модератором якого був директор галузевого архіву Ігор Кулик. Захід відбувся з участю Патріярха Української Православної Церкви Київського патріархату Філарета, голови СБУ Валентина Наливайченка, голови Комітету національної пам'яті В. В'ятровича, голови Асоціації дослідників голодоморів в Україні Левка Лук'яненка та інших. Виступаючи вказували на злочини Москви та спротив населення, бо перед самим Голодомором в Україні відбулося 5,000 повстань.

Як голова українського членства у комісії Конгресового комітету США для дослідження Голодомору я наголосила на тому, що українська діаспора всеціло підтримувала створення такого комітету на державному рівні. Люди усвідомлювали важливість встановлення історичної правди. Доконати цього не було легко. Після тривалих заходів нарешті вдалося створити комісію, до якої увійшли два сенатори, чотири конгресмени, п'ять вільних членів і представник Білого Дому генеральний лікар США. Комісія фінансувалась урядом США, її директором був Джеймс Мейс.

Було опитано 57 учілих свідків. З комісією співпрацювали понад

Уляна Мазуркевич і Левко Лук'яненко в Українському домі.

200 свідків-очевидців. Матеріали її становили 2,000 сторінок. Конгрес США видав ці матеріали та звіт з них, наголосивши, що комуністична влада була відповідальною за знищення мільйонів людей у Голодоморі і тому потрібно засудити винних в цьому злочині.

Л. Лук'яненко теж висловив багато цікавих думок, вказав на роботу американської комісії та її об'єктивні висновки. Відбулася виставка документів про Голодомор, які були виставлені у залі Українського дому під назвою „Голодомор вбили нашу свободу“. Активними учасниками спротиву владі були жінки-матері. 22 листопада біля „Свічки пам'яті“ зібралася українська громада, щоб відзначити сумну річницю молитвою і офіційною промовою Президента України Петра Порошенка.

Дзвонили дзвони, сумна „Мелодія“ Мирослава Скорика бриніла в повітрі. Кожний з запрошених гостей одержав свічку в червоній скриньці та п'ять колосків, обв'язаних золотою стрічкою. Запрошені клали свої свічки перед свічкою Голодомору і море світел тремтіло у вечірньому листопадовому повітрі.

Уляна Мазуркевич,
Філадельфія

Про „ватників“, „колорадів“ та „укропів“

Українців росіяни називають „укропами“. Появі цього неологізму вони завдячують російським „ватникам“, що захопили Крим, а тепер ведуть війну у Донбасі, та сепаратистам-„колорадам“. З притаманним нашому народові гумором це прізвисько стало сприйматися не як образливе, а навпаки – викликало гордість.

Київський художник Андрій Єрмоленко став автором надзвичайно популярних шевронів для української армії з написом „Укроп“. Якщо подивитися на будову укропу, то невеличкі суцвіття створюють величезну квітку. Це фактично модель армії, де невеличкі загони збираються у величезну армію. Усе дуже просто – нас намагаються принизити, а ми з того всього сміємося, – розповідає він. – Кріп-укроп відлякує колорадського жука“.

У Росії полюбують фотографуватися з георгіївськими стрічками на грудях, які українці за їх схожість з жуками-паразитами картоплі називають колорадськими. У майстерні „Морячок“, у Дарницькому районі Києва, за ескізами А. Єрмолен-

ко швачки виготовляють шеврони. Вибір великий: є парадний варіант шевронів, є на чорну польову уніформу, на зелену чи піщану. Крім того, іменні нашівки вже мають батальйони „Черкаси“, „Донбас“, „Кривбас“, „Азов“ та „Крук“.

Під час перебування у Маріуполі милувався патріотичними шевронами і Президент Петро Порошенко. Він вважає, що слово „укроп“ означає „український озброєний патріот“. З емблемою „Укроп“ з'явився на пресконференції Володимира Путіна український журналіст Роман Цимбалюк.

Серед перших, хто усвідомив себе „укропами“, були одесити. Одеса завжди була й залишається українським містом. Хвилю обурення викликали місцеві міліціонери, які у серпні минулого року жорстоко розганяли пікетувальників концерту Ані Лорак з вигуками „Бий укропів!“. Після цього жителі міста провели акцію протесту біля приміщення міського управління міліції і вручили їй представникам сніп укропу.

Сергій Горицьвіт,
Одеса

Зміна позиції критика націоналізму

3 листопада 2014 року Президент України Петро Порошенко своїм указом затвердив зовнішній вигляд Ордена „Небесної сотні“, Ескіз цієї почесної відзнаки розробив авторський колектив Тараса Возняка та Костянтина Ковалишина. Художня цінність відзнаки, власне, не викликає питань. Питання викликає особа Т. Возняка, представника львівської інтелігенції, головного редактора журналу „І“.

Справа в тім, що Т. Возняк є непримиренним критиком українського націоналістичного руху, ідеології націоналізму, зокрема дій Всеукраїнського об'єднання „Сво-

бода“, Соціал-національної партії України, Автономного опору. Чому ж він для свого ескізу бере за основу відзнаки націоналістичних формацій?

Очевидно, Т. Возняк хоче не випадати з руху, коли в Україні збільшується кількість прихильників ідей націоналізму та тих, хто вів збройну боротьбу проти окупантів під прапорами українського націоналізму. Така позиція, однак, не в'яжеться з поглядами і переконаннями самого Т. Возняка.

Сергій Багрянний,
Київ

Національна служба парків США вшанувала Тараса Шевченка

2014 рік відійшов в минуле, а разом з ним 200 років з дня народження Тараса Шевченка та 50 років з часу спорудження його пам'ятника у Вашингтоні. Ці два ювілеї відзначили українці на Батьківщині та у діаспорі з помітним браком ентузіазму, причиною якого була війна в Україні з запеклим північним ворогом.

На відкриття пам'ятника Т. Шевченку 50 років тому до Вашингтону

прибуло понад 120 тис. осіб, а цього року на його 50-річчя – невелика горстка. Тому честь і слава Національній службі парків США за те, що вона ґрунтовно відреставрувала пам'ятник і його довкілля до 50-ліття його спорудження та до 200-ліття з дня народження великого Кобзаря.

Роман Ференцевич,
Александрія, Вірджинія

Сьогоднішній вид пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні. (Фото: Максим Губський)

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Храмове свято відбулося в Осередку св. Андрія

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – Українська громада 14 грудня 2014 року відзначила храмове свято в Українському релігійному і культурному осередку ім. св. Андрія. Після Служби Божої всі зібралися у святково прибраній залі на обід. Голова осередку Віктор Лісничий привітав присутніх, о.-протоєрей Іван Фатенко благословив трапезу.

Ведуча Віра Боднарук подякувала добродійці Анастасії Фатенко та Дарії Томашоскій, Галі Лісничий, Марійці Компанієць та Анні Праудфут за обід.

Осередок – це дім української спільноти, де мають свої домівки Українські Американські ветерани (Пост 40), Український американський клуб, Союз Українок Америки (СУА, 56-ий Відділ). Тут

відбуваються сходи Громадського комітету, концерти, доповіді, діють бібліотека та читацький куточок. В осередку СУА створив фонд „Допомога жертвам Української війни гідності“. Датки можна складати через 56-ий Відділ СУА, який очолює Ан-Марі Сула.

На храмовому святі вітали Мар'яну Заяць, голову СУА, та референтку суспільної опіки Лідію Білоус.

Гурт любителів української пісні (Уляна Рондяк – керівник, Аня Рейнарович, Катя Познахівська, Уляна Стадник, Галя Ліснич, Оксана Лев та Ліда Бойко) виконав пісні „Рушничок“ та „Мамо“ під акомпанімент Володимира Шпічки. „Вірш з Майдану“ Оксани Максимішин-Корабель декламувала Юля Лопанчук-Данілюк на тлі кадрів з Майдану. Вірш Дмитра Павличка „Примирення“

Виступає гурток української пісні (справа): Уляна Рондяк, Оксана Лев, Галя Ліснич, Ліда Бойко, Уляна Стадник, Катя Познахівська, Аня Рейнарович, Володимир Шпічка. (Фото: Віктор Лісничий)

прочитав Богдан Боднарук.

На закінчення гостя з України Софія Федина виконала патріотичну пісню Ігоря Білозора, а всі присутні отримали синьо-жовті стрічки на пам'ятку.

тичну пісню Ігоря Білозора, а всі присутні отримали синьо-жовті стрічки на пам'ятку.

Школярі привітали св. Миколая великим концертом

Левко Хмельковський

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 20 грудня 2014 року до Школи українознавства при парафії св. Андрія Первозваного прийшов св. Миколай з вітаннями і подарунками для чемних дітей. З учнями він зустрівся в Культурному центрі Консисторії Української Православної Церкви в США.

Діти з допомогою вчительок співу Оксани Наливайко та Соломії Тимчишин, інших численних помічників (допомагали батьківський комітет на чолі з Олегом Черненком, Сестрицтво св. Покрови, звукорежисери Дмитро Шевченко і Роман Борса, ряд інших) підготували для св. Миколая, батьків і гостей великий концерт на святково прикрашеній сцені.

Свято відкрила директор школи Галина Маринець. Священики оо. Юрій Сівко та Василь Пасакас разом

Фінансовий директор Зенон Галькович та управитель філії Леся Сівко передають дари від Української федеральної кредитової спілки директорці школи Галині Мариниць. (Фото: Левко Хмельковський)

з дітьми та усіма присутніми виголосили молитву, діти заспівали і на той спів прийшов св. Миколай, втомлений далекою мандрівкою. Діти його всадили у зручне крісло і почали співати й читати різдвяні вірші.

Виступали солісти, передшкілля-садочок й окремі класи, а також усією школою. Особливо сподобався глядачам вертеп у Вифлеємі, коли на сцену вийшли у традиційних строях Діва Марія з Немовлям, Йосиф, ангели, пастухи та східні мудреці. Шати підготували О. Наливайко та Слава Данишук.

Наприкінці св. Миколай роздав дітям подарунки, а фінансовий директор Української федеральної кредитової спілки в Нью-Йорку Зенон Галькович та управитель філії цієї кредитівки у Савт-Бавнд-Бруку Леся Сівко передали школі та дітям грошові дари від цієї фінансової установи.

Софія Федина співала на Флориді

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Флориди. – Осередок св. Андрія 10 грудня 2014 року вітав Софію Федину – молоду співачку з України, яка брала участь в Євромайданах в Києві та Львові. Вона виступила з концертом „Україна сьогодні“. На тлі відеосвітлин з Майдану та барикад, С. Федина спі-

вала з великим запалом, коментувала події в Україні за останній рік.

Українські Американські ветерани і управа Осередку св. Андрія вручили співачці грошові чеки на поміч у війні проти терористів на сході України.

С. Федина представляє лемківську громаду на концертах і фестивалях в Україні і за кордоном.

Українські Американські ветерани (зліва): Євген Томашоский, Ігор Гронь та полковник Роман Рондяк вручили Софії Федині грошовий чек на допомогу війнам України. (Фото: Віктор Лісничий)

Олександр Бойченко розповів про життя, політику і літературу

Дагмара Турчин-Дувірак

ТОРОНТО. – 31 жовтня 2014 року у новому приміщенні Канадсько-Української мистецької фундації (КУМФ) відбувся літературний вечір, в якому українська громада мала нагоду познайомитись з літератором з Чернівців Олександром Бойченком. Зустріч організувала Програма українських студій ім. Петра Яцика в Університеті Торонто, департамент слов'янських мов і літератур цього університету спільно з Науковим Товариством ім. Шевченка та КУМФ. Провадив професор університету Тарас Кознарьський.

О. Бойченко захистив дисертацію з літератури та в 1995-2008 роках викладав у Чернівецькому університеті. Останніми роками займається незалежною літературною діяльністю, дописує до газет та журналів, публікує власні книжки та перекладає з польської і російської мов.

Твори О. Бойченка відрізняються надзвичайно гострими та влучними спостереженнями з життя

Виступає Олександр Бойченко. (Фото: Микола Сварник)

сучасної України і світу й гумором, якого так бракує сьогодні.

Автор читав мініатюри з своєї книги „Аби книжка“, яка була опублікована в 2012 році і збрала газетні дописи О. Бойченка часів президентств Віктора Ющенка і Віктора Януковича, надзвичайно дотепні щодо української дійсності згаданої епохи та її одіозних героїв.

Переповідати твори талановитого письменника – справа марна, їх треба читати. Не пожалкуєте!

Єпископ, який зробив усе, що міг

ЕДМОНТОН, Альберта, Канада. – „Кожна громада має обов'язок дозволити, щоб її минуле зробило виклик сучасному“ – з такими словами о. д-р Атанасій МакВей розпочав презентацію своєї щойно виданої книги „God's Martyr, History's Witness: Blessed Nykyta Budka, The First Ukrainian Catholic Bishop in Canada“ („Мученик Божий, свідок історії: блаженний Никита Будка, перший український католицький Єпископ у Канаді“) в Українській католицькій катедрі св. Йосафата 24 жовтня 2014 року.

Доповідач далі послався на „Декларацію про Церкву у сучасному світі“, прийняту Другим Ватиканським Собором у 1965 році, згідно з якою „людина визначається насамперед своєю відповідальністю перед своїми братами та історією“. Щось подібне сказав і Владика Н. Будка (1877-1949) 40 років раніше, й о. А. МакВей передав ці слова: „Моя відповідальність перед Богом та історією дуже велика“.

О. А. МакВей продовжив, що біографія „розповідає історію про людську істоту, повну чеснот і вад, історію великих успіхів і гірких невдач“. Незважаючи на все це, на думку доповідача, Владика Никита успішно виконав довірену йому місію – підтримати віру серед людей.

Владика Н. Будка залишив Канаду 1928 року. Після анексії Західної України до СРСР був ув'язнений радянською владою у 1945 році. Невдовзі депортований до Казахстану у центральній Азії, де й помер у 1949 році. У 2001 році Папа св. Іван Павло II зачислив Н. Будку до лику блаженних мучеників. Але навіть з гробу, відзначив о. А. МакВей, постає блаженного мученика та його здобутки продовжують надихати людей.

Кожного року 27 червня 13 млн. католиків Канади вшановують цю особу за її самовіддану службу, вінцем якої стало найвище свідчення мученицької смерті християнина.

Отець д-р Атанасій МакВей презентує свою книгу.

Презентація книги відбулася в рамках серії семінарів Канадського інституту українських студій (КІУС). Головував на семінарі Ярс Балан, адміністративний координатор Центру українсько-канадських студій ім. Кулів (ЦУКСК) при Канадському Інституті українських студій, а вітання від інституту вголосив його директор д-р Володимир Кравченко. Отець Петро Галадза передав відео-привітання з Оттави від Інституту східно-християнських наук ім. Митрополита Андрея Шептицького, співвидавця книги та співспонсора заходу.

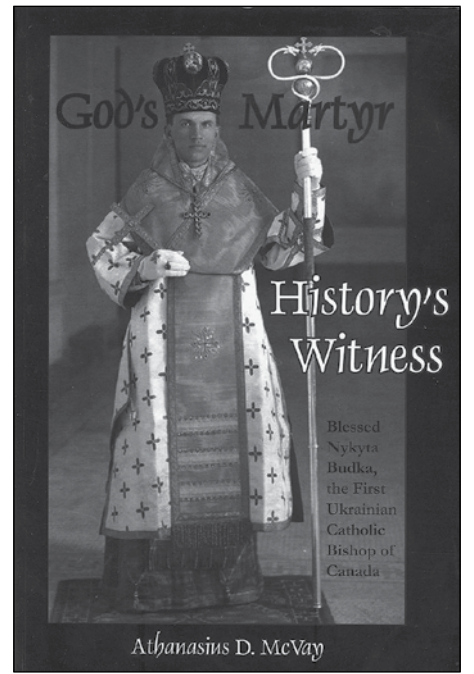
Президент Добродійного товариства ім. Єпископа Будки Орест Іванишин розповів про роль організації в даному проєкті та віддав пошану св. п. Іванові Козякову (засновникові товариства) та св. п. Василю Дячукові, колишньому президентові товариства, який з ентузіазмом підтримував цей проєкт.

Радник проєкту д-р Сергій Ціпко з ЦУКСК (а також Товариства Будки) подякував усім жертводавцям, імена яких вміщені на сторінці подяки. Він відзначив допомогу Ксенії Мариняк та фінансову під-

тримку таких осіб і організацій, як Українсько-канадська фундація ім. Тараса Шевченка (Вінніпег) та Фундація ім. Стефана й Михайлини Воробець (Саскатун). Він також подякував спонсорам і організаторам події.

Завершив презентацію Єпископ Давид Мотюк, Владика Української католицької єпархії Едмонтону, співвидавця книги. Владика Давид, ініціатор біографічного проєкту, зазначив, що о. Атанасій – чудовий оповідач, який з ентузіазмом узявся за дослідження й написання цієї праці. Він „виткав чудовий гобелен з життя людини, яка зробила великий внесок у Церкву в Канаді та за її межами“ і яка пожертвувала своїм життям як мученик за віру. Єпископ О. Мотюк відзначив працю й відданість о. А. МакВея у звершенні цієї праці, що містить понад 600 сторінок.

Навівши окремі приклади з книги, він згадав про зустріч між Єпископом Н. Будкою та Папою св. Пієм Х, під час якої майбутній святий сказав молодому єпископові: „Ваша єпархія – найбільша у світі. Але я радий бачити Вас таким

Обкладинка нової книги.

молодим. Маєте так багато простору, що можете літати. Ви не зможете зробити все, тож зробіть усе, що зможете“. Останній вислів є доброю заповіддю для кожного з нас, сказав Єпископ Д. Мотюк.

Владика Давид у своєму слові згадав, що о. П. Галадза побажав о. Атанасієві „Многії libri“ (лат.: книги) та що це побажання уже починає здійснюватися. Українські католицькі єпископи Канади уже звернулися до о. Атанасія з проханням написати біографію Митрополита Андрея Шептицького, а також ще одну книгу з історії Церкви в Канаді.

„Ваш народ шанує Пречисту Діву Марію“, – сказав св. Пій Х Владіці Будці перед від'їздом до Канади. Згадавши роль блаженномученика у відбудові відпустового місця Богоматері в українському селі Зарваниця, Єпископ Д. Мотюк завершив вечір молитвою „Богородице Діво“.

Книгу можна замовити за 25 дол. (плюс поштові витрати) в Українській католицькій єпархії Едмонтону (<http://www.edmontoneparchy.com/contact-us/chancery-office/>).

КІУС

Ансамбль „Алетей“ дав концерт в УІМ

Богдан Марків

НЬЮ-ЙОРК. – 6 грудня 2014 року Соломія Івахів започаткувала новий стиль в Українському Інституті Америки концертом з роз'ясненням музичних творів вечора. За спонсорством д-ра Христини Стасюк та адвоката Юрія Фаріона з Філадельфії музикознавець д-р Алан Фроглі з Університету Конектикат в Сторсі розповів про історію розвитку жанру „Піанно тріо“ та про твір Людвіга ван Бетговена „Примара“, а також про твір Фелікса Мендельсона „Тріо д-моль“, демонструючи головні епізоди творів музикою.

Розповідаючи про ансамбль „Алетей“, С. Івахів подала інформацію про велику музичну родину скрипальки Франчески де Пасквале, котра, свою чергу, додала відомості про ансамбль, який сформувався минулого року в музичній школі Джуліярд. Прибравши ім'я „Алетей“ (грецькою мовою – висвітлювати, роз'яснювати), ансамбль пропагує нові музичні твори.

Тріо в складі Ф. де Пасквале, Джулієти Герлін (чельо) і Фей-Фей Донг (фортепіан) за короткий час виступило в престижних залах Нью-Йорку, Вашингтону та інших міст США, демонструючи мистецьку зрілість виконання.

Програму почали з твору „Примара“ Бетговена, у якому спершу панує тривожний фаталізм, драматична траєкторія недоговорених висловів, а далі настає веселість та енергійний рух.

Далі була правдоподібно світова прем'єра двочастинного „Тріо“ українського композито-

ра Генадія Ляшенка, який народився 1938 року в Запорізькій області, студіював у Львові та у Київській консерваторії, де захистив кандидатську дисертацію „Роль фуги в драматургії неполіфонічних форм“. Він вчив студентів у Львові та Києві, а з 1988 року став професором катедри композиції та інструментування, написав ряд симфонічних і камерних творів, п'єс для різ-

них інструментів, вокальних циклів, музики для кінофільмів.

Після перерви прозвучало популярне „Тріо д-моль“ Мендельсона, – диригента, піаніста, поета.

Цей чотирочастинний твір з 1839 року відзначається прекрасними мелодіями, цікавими новими знахідками.

Під час концерту ансамблю „Алетей“ в Українському Інституті Америки. (Фото: Олена Сідлович)

Надія Савченко...

(Закінчення зі стор. 1)

наліст і правозахисниця Зоя Светова повідомила Радіо „Свобода“, що в найближчі дні Н. Савченко відвідає правозахисниця Анна Каретникова. Вона була там 30 грудня і бачила Н. Савченко, яка продовжує голодувати. „Але, наскільки я розумію, під час голодування лікар спостерігає її кожен день“, – зазначила З. Светова. Адвокати та правозахисники кажуть, що у випадках таких тривалих голодувань медичне спостереження є обов'язковим.

За словами адвоката Марка Фейгіна, за три тижні голодування Н. Савченко сильно втратила вагу, п'є теплу воду. Вона не заперечує, щоб їй ввели при необхідності глюкозу, однак категорично виступає проти примусового годування.

Пластуни принесли...

(Закінчення зі стор. 1)

сли вогонь на Говерлю.

21 грудня відбулось передання вогню воякам Збройних сил та Національної гвардії України, які розташовуються на лінії фронту, а також військовому шпиталю в зоні бойових дій. Першими передали вогонь на блок-посту при в'їзді в місто Дебальцеве. Вогонь миру продовжував свою подорож неспокойним Донбасом, вздовж лінії фронту, і опинився в руках пластуна-військового, командира 25-го батальйону територіальної оборони „Київська Русь“.

У кожному місці пластуни розповідали про поширення світла по цілому світу, бажали воякам перемоги, після якої настане мир на українських землях.

Інформації подали пластуни Марія Павлишак, Христина Качмарик, Олег Вдов'як, Оля Феґецин, а також Марія Прокопенко („День“).

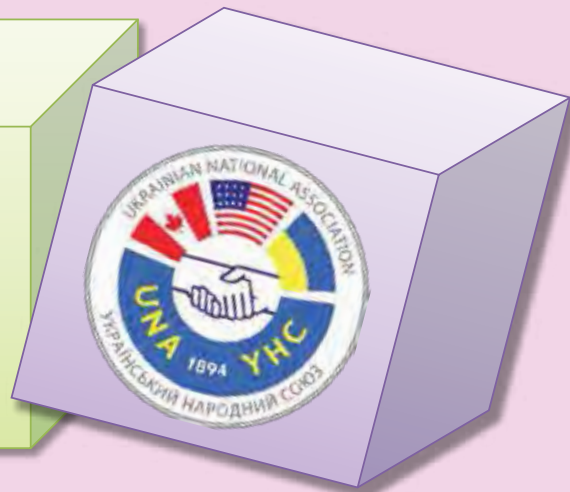
Пресфонд „Свободи“ і Альманаху УНСоюзу 2014 за жовтень 2014 року

АЛЬМАНАХ УНС 2014		
\$	NAME	LOCATION
30	DZIOBA, PAWLO	MONTREAL, QC
15	CZOLIJ, YAROSLAW	MONTREAL, QC
	GRAMIAK, ORYSIA	HOLLYWOOD, FL
	HANTSCH, IRYNA	TORONTO, ON
	KIPA, ALBERT	ALLENTOWN, PA
	MUSIJ, GEORGE	ETOBICOKE, ON
	POKINSKY, DARIA	JACKSON HEIGHTS, NY
	RUZYLOWYCH, MYKOLA	PHILADELPHIA, PA
	UKRAINSKYJ, MOTRIA	LIVINGSTON, NJ
	ZOBNIW, LUBOMYR	BINGHAMTON, NY
TOTAL FOR OCTOBER: \$165		
„СВОБОДА“		
120	CLEBOWICZ, WALTER	KENSINGTON, CT
65	PUHACZ, IHOR	MACUNGIE, PA
50	DERHAK, MARTHA	W HARTFORD, CT
	LUCZKA, JOSEPH	HARTFORD, CT
	UKRAINIAN-MUSIC SOCIETY	EDMONTON, AB
30	OBUCH, NINA	SIMI VALLEY, CA
20	HAFTKOWYCZ, IRENA	PARMA, OH

	HANKEWYCH, LUBOMYR	HOLLYWOOD, FL
	KLUFAS, ZORIANNA	HIGHLAND PARK, NJ
	KROWICKY, JOHN & STANYSLAWA	FARMINGTON HILLS, MI
	KUZMA, PETER	ROCKY HILL, CT
	MORAWSKY, LESIA	BELLE MEAD, NJ
	OBERSZYNY, JAROSLAW	JAMAICA, NY
	PASTERNAK, OLGA	LINCOLN PARK, NJ
	PRYBYLA, OSTAP	SYRACUSE, NY
	PRYSHLAK, TEODOZIJ	WEST SENECA, NY
	REPICHOWSKYJ, ZENOWIJ	OMAHA, NE
	RUZYLOWYCH, MYKOLA	PHILADELPHIA, PA
15	HANAS, YURIJ	ANCASTER, ON
	MUSIJ, GEORGE	ETOBICOKE, ON
	OLYNYK, STEPHEN	WASHINGTON, DC
10	BACHYNSKY, EVHEN	CLEVELAND, OH
	BILECKYJ, WOLODYMYR	ST PAUL, MN
	CZOLIJ, YAROSLAW	MONTREAL, QC
	DUDYNSKY, DMYTRO	MINNEAPOLIS, MN
	GAMRAT, MYCHAJLO	MONTREAL, QC
	GONCHARUK, SVITLANA	NORTH PORT, FL
	GOOT, ANN	MORETOWN, VT
	HUCULAK, ALEXANDRA	BALTIMORE, MD
	HURSKY, PETRO	CHELLENHAM, PA

	KASIAN, MYKOLA	MELROSE PARK, PA
	KOSCIOLEK, JOHN & ANNA	CLIFTON, NJ
	KOWERKO, OLEH & ALEXANDRA	CHICAGO, IL
	KRYVUTSKY, IVAN & MARTA	COLLEGE PARK, MD
	KRYWORUCHKO, ANATOLE	SASKATOON, SK
	LADANAJ, L	GLEN SPEY, NY
	LUCENKO, MICHAEL	UTICA, NY
	LYKTEY, YAROSLAV	WHITESBORO, NY
	MUZYKA, HARRY	E HANOVER, NJ
	RUDYK, STEPHANIA	LONG ISLAND CITY, NY
	SLEVINSKY, TARAS & MARIA	STRATFORD, CT
	STARUSCHAK, FRANCES	WELLAND, ON
5	BOSHAK, ANNA	YONKERS, NY
	DREBYCH, C	EDISON, NJ
	DUCH, ANTIN	LANSING, MI
	HUTZAL, MARKIAN	MAPLE GROVE, MN
	MYCHAJLYSZYN, WASYL	DELAVAL, WI
	SOSENKO, OKSANA	HOLLYWOOD, FL
TOTAL FOR OCTOBER: \$890		

Щиро дякуємо всім жертводавцям за підтримку пресфонду „Свободи“!

Is Your Child Or Grandchild A UNA Member?

Endowment at Age 18*

- Issued to persons between the ages of 0-10
- Minimum policy size is \$5,000
- Premium payable until age 18
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at age 18
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

20 Year Endowment*

- Issued to persons between the ages of 0-80
- For ages 0-60: minimum policy is \$5,000
- For ages 61-80: premium of \$200 or more is required
- Premiums are payable for 20 years
- No policy fee
- Full face amount paid at death or on maturity date at the end of 20th year
- Life insurance plan and systematic savings combined
- IRS: interest is taxable during accumulation period

*Not available in all states.

2200 Route 10 Parsippany, NJ 07054
Tel: 800-253-9862 Fax: 973-292-0900
Sales – 888-538-2833 ext 3055
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

У місті, де жила...

(Закінчення зі стор. 6)

ною у США. Ізидора мила посуд у невеличкому ресторанчику, вишивала серветки і подушки для української крамниці у Філадельфії. Жила разом з дочкою і трьома онуками надзвичайно скромно і померла 12 квітня 1980 року на 93-му році життя.

Я побував біля могили І. Косач-Борисової на Українському православному цвинтарі св. Андрія у Савт-Бавнд-Бруку. Вона покоїться на почесному місці, поруч – могила бандуриста-композитора Григорія Китастого. На обеліску розміщено спомин про закатованого в СРСР чоловіка і рядок з вірша уславленої сестри: „Добраніч, сонечко! Ідеш на захід. Ти бачиш Україну – привітай!“.

На тризні після похорону Митрополит Української Православної Церкви Мстислав проголосив, що створюється фонд побудови пам'ятника на могилі І. Косач-Борисової і склав свій дар до цього фонду. Був створений Комітет будови, до якого увійшли представники Об'єднання жінок Оборони чотирьох свобод України, Об'єднання українських письменників „Слово“, Об'єднання українських православних сестрицтв, Світова федерація українських жіночих організацій, Світовий комітет з відзначення 100-річчя народження Лесі Українки, Союзи українок Америки і Канади, Українська Вільна Академія Наук у США та інші.

Скульптор Михайло Черешньовський погодився зробити проект пам'ятника, на консультанта було запрошено мистця Петра Холодного.

Христос Раждається! Славте Його!

У цей радісний святочний час
бажаю приятелям і знайомим
здоров'я, щастя, любові і добра на багаті літа.

Коляди співаймо,
новонароджене Дитя прославляймо
і для України миру і спокою благаймо.

Мотря Мілянчик

**Вітаємо з Різдвяними
та Новорічними Святами!**

Дякуємо Вам за щедрі підтримку.
Києво-Могилянська Академія
має змогу розвиватись
завдяки Вашій допомозі.

Kyiv Mohyla Foundation of America

P. O. Box 46009, Chicago, IL 60646

Tel.: 773.490.9797, Fax: 773.305.8900

www.kmfoundation.org, info@kmfoundation.org

**Українське Лікарське Товариство Північної Америки
Відділ Ілліной**

**Ласкаво запрошує Вас на
Традиційний Бенкет і Баль
з презентацією Дебютанток
у суботу 14-ого лютого, 2015 року**

**The Grand Ballroom Palmer House Hilton
Chicago, Illinois**

Гратиме оркестра “Клопін”

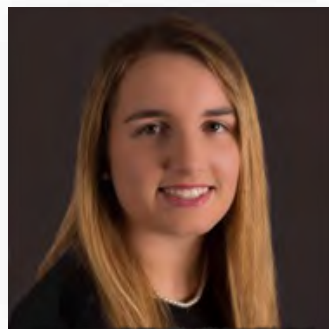
**Прихід призначений на Фундацію УЛТПА
“Манекени для українських лікарів”**

**Просимо звертатись на тел. (773) 486-7929
або електронічно на UMANAdeb@aol.com**

UMANA Debutante Ball

Діана Харкевич
Park Ridge, Illinois
Ескорт: Оріяна Шкробут

Оріяна Ястрембська
Lincolnwood, Illinois
Ескорт: Петро Єжевські

Ляриса Масник
Wheaton, Illinois
Ескорт: Роман Ковальчук

Юліанна Попович
East Greenwich, Rhode Island
Ескорт: Александер Зелез

Михайлина Сениця
Vernon Hills, Illinois
Escort: Максим Григорчук

Війна на сході об'єднала турботами усю Україну

Добровольці об'єднали зусилля

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – Напередодні Різдва бережанські добровольці з координаційного центру Громадського формування „Бережанська самооборона ім. Героїв Лисоні“ разом з представниками громадських організацій, місцевих церков, які тривалий час допомагають Українській армії, вирішили об'єднатися у єдину організацію з метою спільної допомоги українським військовим, котрі нині боронять Україну від російських загарбників. На засіданні круглого столу, що відбулося в приміщенні музею Богдана Лепкого 2 грудня 2014 року, створено об'єднання „Волонтерський центр – Бережани“.

Слушні думки зі створення спільного центру в районі, єдиної бази даних про учасників війни

з Бережанщини, виділення їм земельних ділянок та пільг висловили о.-декан Михайло Бугай, голова „Бережанської самооборони“ Олег Захарків, волонтер Галина Сапеляк та інші. Учасники засідання вирішували проблеми виявлення шахраїв зі збору благодійної допомоги.

До координаційного центру щодня приходять громадяни і пропонують допомогу. Зоряна Базилевич в'яже теплі шкарпетки воякам і передала вже 20 пар. Посилку з Іспанії прислала заробітчанина Людмила Солук, а у ній теплі рукавиці, шапки, медикаменти, засоби гігієни.

Учні й педагоги Куропатницької школи під звуки козацького маршу, з синьо-жовтими та червоно-чорними знаменами, пере-

(Закінчення на стор. 16)

Добровольці координаційного центру Громадського формування „Бережанська самооборона ім. Героїв Лисоні“. (Фото: Любомир Кузак)

Усе село прийшло на допомогу

Євген Цимбалюк

БАРАННЕ, Рівненська область. – Вимушеними переселенцями стала сім'я Сергія та Олени Федотових Харцизька на Донеччині, що має 11 дітей віком від одного до 16 років. Через воєнні дії їм довелося покинути рідний дім. Переселенцям допоміг житель села Тимофій Мулик, який уладнав справу житла. Уже третій місяць переселенці зі сходу стали тутешніми господарями.

„Коли ми приїхали, ледь не розплакалися від проявленого добра, – ділиться своїми враженнями С.

Федотов. – Одні сусіди допомогли продуктами, інші одягом, ще інші – солодошами для дітей. Здавалося, усе село прийшло нам на поміч. Потім отримали допомогу від Червоного Хреста. Оформили належні соціальні виплати і вже їх отримуємо. Працювати пішов в меблевий цех. В нашій хаті тепло, є газовий котел. Двоє дітей ходять до школи в сусіднє село Крупець. Найстарший син оформився у професійний ліцей. Ми віримо, що в Україні запанує спокій, але чи поїдемо звідси, від таких щирих людей, не знаємо“.

Сергій та Олена Федотови з дітьми у селі Баранне. (Фото: Євген Цимбалюк)

Парафія зібрала гроші для війська

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – Черкаська греко-католицька парафія Покрови Пресвятої Богородиці (настоятель о.-капелян Юліян Шеремета) провела збір грошей на потреби Черкаського автомобільного батальйону. На прохання про допомогу для батальйону відгукнулися Лариса Когут і Благодійний фонд „Час надії“, В'ячеслав Скічко та Волонтерська ініціатива „Наш батальйон“, колектив і глядачі Черкаського ака-

демичного музично-драматичного театру ім. Тараса Шевченка.

На зібрані гроші придбали для військових теплі спальні мішки, медикаменти, вітаміни, індивідуальні пакети бійцям з речами першої необхідності, светери та рукавички, а від дітей – прапор з відбитками їхніх долонь та малюнками.

Благословив воїнів 25 грудня 2014 року перед від'їздом на схід о. Ю. Шеремета. Кожному воякові подарували вервечку і молитовник.

Допомогу подає УАПЦ

Валентина Шемчук

ПОЛТАВА. – Харківсько-Полтавська єпархія Української Автокефальної Православної Церкви (УАПЦ), зокрема члени створеного при Консисторії волонтерського центру „Українська церква – українським захисникам“ звернулися до полтавців з проханням приносити харчі, воду, теплий одяг, білизну, медикаменти, предмети особистої гігієни й відвозити безпосередньо військовослужбовцям.

Єпископ Афанасій разом з секретарем єпархіяльного управління ігуменом Антонієм Бондарцем, протодіяконом Олександром Гораєм та волонтерами 9 грудня 2014 року доставили для захисників рідної землі, зокрема під Дебальцевим, екрани протикумулятивного захисту, виготовлення яких волонтерський центр розпочав у серпні і які волонтери-зварювальники прикріпили на броне-

транспортери протягом дня, коли перебували на передовій лінії. Доставили також печі вдосконаленої конструкції, бензинові генератори.

У Слов'янську разом з волонтерами за підтримки управління культури обласної державної адміністрації вже двічі побували з концертами на честь героїв артисти академічного музично-драматичного театру ім. Миколи Гоголя – музиканти симфонічної оркестри під орудою Народного артиста України Віталія Скакуна. Сприяв організації виступів архимандрит Сава, настоятель парафії св. Апостола Андрія Первозваного.

Серед жертводавців були члени очолюваного Аллою Маркар'ян обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України, до акції допомоги долучилися мешканці сіл Абазівки й Супрунівки, членкині обласного відділення Міжнародної організації „Жіноча громада“.

Привезли допомогу війську від полтавців.

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Школярі стали кадетами

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – У 2008 році в гімназії ч. 9 утворили одну клясу кадетів. Цьому сприяв той факт, що саме в цьому районі до школи ходить більше хлопчиків. Узгодили навчальний план військово-спортивного спрямування.

Вже зроблено кілька випусків. Не всі випускники продовжили навчання у військових навчальних закладах. На це їх і не орієнтували. Не обов'язково усім бути військовими. Завдання було в тому, щоб виховати мужніх, фізично розвинених, сучасних чоловіків.

Випускники минулих років підтримують зв'язки з школою, підказують що можна змінити в навчальному плані.

З 2014 року до таких клас почали

набирати й дівчат. На хвилі патріотизму, викликаній подіями, які відбуваються в Україні, батьки звернулися з проханням відкрити подібні класи і для дівчаток. Тепер в школі запроваджується роздільне навчання кадетів і панночок. У старших класах вони навчатимуться разом. Так радять психологи.

Кадети відвідують військові частини, спілкуються з учасниками антитерористичної операції, активно співпрацюють з Черкаським інститутом пожежної безпеки, з спортивним клубом „Вулкан“ та школою прикордонників „Оршанець“.

„Вже зараз я маю 36 заяв від батьків на навчання їхніх дітей саме в кадетському класі“, – говорить директор гімназії Ірина Топчій.

Юні кадети приймають присягу на вірність Україні. (Фото: Олександр Костирко)

Встановлена дошка на честь Михайла Гаврилка

Анатолій Сазанський

МИРГОРОД. Полтавська область. – 31 жовтня 2014 року в художньо-промисловому коледжі (в минулому – керамічний інститут) відкрито меморіальну дошку видатному українському скульпторові і художникові, учневі Опанаса Сласгіона, старшині війська Української Народної Республіки Михайлові Гаврилкові (1882-1920).

В події взяли участь автори меморіальної дошки – скульптори

зі Львова Віктор Курило і Василь Ярич, автор книжки „Михайло Гаврилко: і стеком, і шаблею“ Роман Коваль, народні художники України Михайло Риндзак та Феодосій Гумнюк, львівська мисткиня Петрунелла Хміль та інші. Звучала бандура київського кобзаря Тараса Силенка.

Р. Коваль звернувся до керівництва району і міста з пропозицією назвати одну з вулиць на честь видатного скульптора, який впав у боротьбі з кривавим московським більшовизмом.

Під час відкриття в Миргороді меморіальної дошки Михайлові Гаврилкові. (Фото: Валентина Індиченко)

„Кобзарева осінь“ у Переяславі

Сергій Зражевський

ПЕРЕЯСЛАВ-ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ. – Бібліотека місцевого Педагогічного університету ім. Григорія Сковороди 11 листопада 2014 року влаштувала круглий стіл спільно з Міністерством освіти і науки України, Національною академією педагогічних наук України, Національним історико-етнографічним заповідником „Переяслав“, Державною науково-педагогічною бібліотекою ім. Василя Сухомлинського.

Метою зустрічі стало вшанування пам'яті Тараса Шевченка, життя і творчість якого тісно пов'язані з Переяславом. Відбулася презентація книги „Коріння Шевченкового роду“ Миколи Лисенка – краєзнавця, праправнука Т. Шевченка за братом Йосипом, в якій розкрито генеалогічне дерево Шевченкового роду, вміщено життєписи родичів поета.

Директорка університетської бібліотеки Ольга Шкира і автор книги „Коріння Шевченкового роду“ Микола Лисенко.

Продовженням „Кобзареві осінь“ в Переяславі“ стане 2015 року наукова конференція, присвячена 170-річчю написання Т. Шевченком „Заповіту“ в Переяславі.

Спроба наближення до Шевченка

Світлана Орел

КИРОВОГРАД. – „Краєзнавчі студії“, що збирають широкую аудиторію небайдужих до історії та культури людей, 28 листопада 2014 року були присвячені підсумкам ювілейного року Тараса Шевченка. Методист обласного інституту післядипломної педагогічної освіти ім. Василя Сухомлинського Лариса Гайда представила електронний проект „Кіровоградщина – Кобзареві“, де зібраний величезний матеріал про те, як в області шанують пам'ять поета.

У студіях взяли участь педагоги Ірина Моранська, Ірина Небіленчук, працівниця обласного радіо Людмила Ніколаєвська, історик Юрій Митрофаненко – консультант фільму „Холодний яр: воля України або смерть“, який знято з ініціативи громадського руху „Не будь байдужим!“.

На своєрідну мінілекцію про кінематографічність творчості Т. Шевченка перетворився виступ проф. Григорія Клочака – автора багатьох літературознавчих книг про творчість Т. Шевченка. Видано в області книгу заслуженого журналіста, старійшини краєзнавців Юрія Матівоса „Тарасові шляхи Приінгулля“ про друзів, соратників, близьких до Т. Шевченка людей.

Про увічнення пам'яті нащадків Шевченкового роду по сестрі Катерині, які проживали у Знам'янці, розповіла директор міського краєзнавчого музею Тетяна Кулик. У цьому містечку встановлені меморіальні дошки Катерині Красицькій та її дочці Антоніні, оновлено пам'ятники на їхніх могилах, плянується відкриття меморіальної дошки краєзнавцеві, одному з нащадків Шевченкового роду В'ячеславові Шкодї.

„Потьомкінські сходи“ є і в місті-супутнику Одеси

Сергій Горишів

ІЛЛІЧІВСЬК, Одеська область. – 6 вересня 2014 року у місті стали до ладу нові Приморські сходи, схожі як дві краплі води на славнозвісні сходи в Одесі, які називають „Потьомкінськими“. Одесити констатують, що копія сходів на 37 сходинок менша, ніж оригінал. Приморські сходи получили місь-

кий парк з пляжем.

Ідея спорудження сходів співпала з необхідністю укріплення берега. Будівництво тривало два роки. Відкриття пройшло урочисто, але скромно – через події в Україні міська влада відмовилася від масштабного свята. Червону стрічку вирішили не перерізати. Замість цього юні спортсмени збігли по нових сходах і, як на фініші змагань, розірвали стрічку.

Приморські сходи в Іллічівську.

Капітан Володимир Патола – воїн і поет

Осип Зінкевич

КИЇВ. – Це було рівно сім років тому. У 2007 році до 90-річчя бою під Крутами ми готували збірку, присвячену цим подіям. І якраз у цей час до видавництва „Смолоскип“ зайшов молодий початкуючий студент, привітався і каже: „Я довідався, що ви готуєте збірник про бій під Крутами. Я написав вірш, присвячений цій події. Може, опублікуєте?“. І ми опублікували. Так почалося моє знайомство з цим юнаком.

Цікавий, рухливий, ввічливий, він з першого погляду справляв дуже позитивне враження. У його житті, коли формувався його світогляд, у його душі настало своєрідне роздвоєння – за покликанням він поет, а після студій став фахівцем зовсім іншої ділянки, а ще згодом – українським воїном. У 25 років життя став капітаном.

Володимир Патола народився 6 лютого 1988 року в селі Колиндяни Тернопільської області, в сім'ї вчителів. У 2003-2006 роках студіював правознавство в київському Економіко-правовому технікумі при Міжрегіональній академії управління персоналом, у 2008 році, у тій же академії, став спеціалістом з фінансового і банківського права, навчався на кафедрі підготування офіцерів

запасу при Національній академії оборони України за спеціальністю „Соціальна педагогіка і психологія“. Усі навчання закінчив з відзнакою.

У 2009 році закінчив з відзнакою Національну академію державної прикордонної служби України ім. Богдана Хмельницького, у червні 2013 року йому присвоєно військове звання капітана, а з червня 2014 року він покликаний до охорони східних кордонів України та антитерористичної операції, перебуває у найбільш небезпечній частині території України, виконує службу воїна і командира. Рівночасно пише вірші. Для нього „часи важкі і шлях наш не простий“:

*У пекло – рано, пізно – до небес.
Додому – вчасно. Так. Ми на коні.*

Там, де молодий капітан перебуває, за його словами, „ціна життя дешевша кулі на війні“, і все ж він твердить, що „ми вже не ті“. Сьогодні В. Патола, український воїн, став „не тим“, ким був сім років тому, коли я вперше з ним познайомився. І поезія його не та, якою була роки тому назад. Пропонуємо її нашим читачам.

Поетові можна написати листа на адресу: Smoloskyp (V. Patola), P.O. Box 561, Ellicott City, MD 21041, USA.

Капітан Володимир Патола

За нами – українська земля

Володимир Патола

Доброго дня, дорогі читачі „Свободи“! Мені пощастило. У особливих місцях протягом останніх місяців я побачив і пережив значно менше від багатьох моїх товаришів. Коментувати ситуацію в Україні не маю права і не буду. Для того, щоб висловити жаль за полеглими – часто, найкращими представниками нашого народу, співчуття їхнім рідним – немає ні слів, ні можливості. Ми ще повернемося до цього, впишемо ім'я кожного з них в історію, якщо самі до них не приєднаємося раніше, але це буде потім. А зараз російсько-українська війна не закінчена, не закінчена антитерористична операція. Обидва ці терміни правильні. Ні для кого не є таємницею присутність кадрових російських військ на території України.

Ні для кого не таємниця, що сьогодні наш противник діє методами, яких цураються і які зневажають представники цивілізованих світових терористичних організацій. Не знаю, як назвати людей, які стріляють з мінометів у школу і знімають відеореєстрації тіла дітей для формування чергового пропагандистського випуску російських новин. Не знаю, як назвати тих, хто знищує заради брудної пропаганди своїх же солдат, що повертаються з поля бою. Нехай будуть умовно „терористами“ (назвати їх росіянами, через проукраїнську і чисто людську позицію окремих російських громадян не повертається язик). Не знаю, як назвати „російських терористів в Україні“, але я і мої побратими добре знають що з ними робити.

Хочеться висловити вдячність бойовим товаришам, завдяки яким ми упевнені, що наші спина прикриті, своїй і їхнім сім'ям, які терпляче чекають чоловіків, батьків і братів, усім, хто підтримує нас зараз, в цей нелегкий час. Підтримує матеріально, спорядженням, теплими речами, але перш за все – підтримує морально, адже кожна зв'язана шкарпетка, кожен дитячий малюнок, кожен предмет спорядження, який, ми розуміємо, куплений нерідко якщо не за останні гроші – то, принаймні, за далеко не зайві – свідчення того, що ми не самі, що захисників України не залишили самих беззахисними, один на один з проблемами, які для військових часто бувають нічим не менш небезпечними, ніж їхній ворог, нагадують про те, що за нашою спиною українська земля та український народ, вільний народ, гордий народ, нескорений і непереможний. Народ, який можна винищити, але зламати неможливо, що приспаний століттями козацький дух знову пробудився, що знову настав історичний час не питати: „Скільки ворогів?“ – а лише: „Де вони?“

Від свого імені та від імені побратимів величезне спасибі всім, завдяки кому відчуття сили та підтримки знімає будь-які питання, щодо того, за що воюють українські військові, дозволяє їм вистояти в найважчі моменти, дозволяє повертатися.

Слава Україні!

Пам'яті генерал-майора Сергія Кульчицького

*Нам би вчора це не приснилось
У дурному п'яному сні.
А в підбитому гвинтокрилі
Чорна смерть на брудній війні.
Нам би вчора це не приснилось.
Ти не встиг, чи сектор не твій?
Тільки хлопці не приземлились
З-під небес у смертельний бій.
Нам би вчора це не приснилось
А віддачею бив приклад.
І російські ракети били.
Не було дороги назад.
На борту, на броні, у хащах –
Генерал. Він беріг бійця.*

*Серед перших гинуть найкращі.
В Україні рвуться серця.
Це не помста, але не буде,
Так не буде на цій землі.
Не повинні гинути люди
Через плян, що пишуть в Кремлі.
Не повинен байстрюк ходити
Диких найманців і повій.
Не повинні жити бандити.
Нам під силу останній бій.
Не забути тебе солдатам.
Спи спокійно. Їм до снаги
Методично ліквідувати
Погань путінську до ноги!*

Колискова

*Права – на затворі автомата,
Ліва – на руків'ї штик-ножа.
Ніч, палатка, дощ. Лежать солдати –
Невелика група і вожак.
Їхній сон буває неспокійним,
Іноді на серці світлий щем.
Їх чекають синьоокі мрії.
Ніч колише вітром і дощем.
Тут спокійно, тепло, навіть сухо.
Варта ходить, слухає, не спить.
Опівнічний поїзд ловить вухо.
Прикордонний пес, дерева, мить.
Не розірвуть тишу міномети,
Грізний кулемет не загарчить.
Спить приймач притишеним куплетом
Хлопці сплять... Тихіше, не кричи...
Їм, можливо, скоро вирушати.
Невідомість сіра і чужа.
Права – на затворі автомата,
Ліва – на руків'ї штик-ножа.*

* * *

*Холодна весна.
Чотирнадцятий рік.
Яскраво і страшно почате століття.
Як відчай без дна, нерішучості пік,
нездатність вести і готовність горіти.
Чужої брехні
безперервний потік,
отруйної зради брудне розмаїття...
Палають вогні,
піднімається крик,
сусідська пащека змійна пригріта...
По лезу клинка
неприкрита душа,
прив'язаним псом по короткому дроту...
Команда виривка.
І загін вирушав
робити важку чоловічу роботу.*

Лист додому

*Часи важкі і вибір непростий.
Сказати правду – вибору немає.
Прогнати відчай. Не дійти до краю.
Останнє не „Прощай“, але „Прости“.
Століттями на жінку, на одну,
Покладено важкий тягар чекання.
Така жіноча доля невблаганна.
Так склалось. Завтра їду на війну.
Я знаю, що молились і чекали.
Було вам важко, іноді – до сліз.
Я знаю радість, що тоді приніс
Важкий гудок і поїзд на вокзалі.
Але не знаю, як тобі сказати
Про той дзвінок, про ті слова наказу,
Про поєднання відчуття відрази,
Зі звичною готовністю солдата.
Про почуття обов'язку і честі,
Життя і смерть, яку воно зупинить,
Безмежний степ, висоти і долини,
Броню, яку не всім під силу нести.
Про те, що не знімаємо погони,
Горять відповідальністю зірки.
Життя солдата берегти – з руки.
Про поклик Батьківщини і кордону.
Про те, що важко без рідні і дому.
Земля своя, а край для нас – чужий.
Мабуть, не так...
Працюй, люби, дружи
І пам'ятай про істину відому:
Повернемося. Ті, кого чекають,
Живуть і повертаються з війни
Без докорів сумління і вини
Цілими і щасливими. Я знаю.
У пекло – рано, пізно – до небес,
Додому – вчасно. Так. Ми на коні.
Прикриють друзі, вистачить броні,
В бою не схибить вірний АКС.
Часи важкі і шлях наш не простий.
Лайном не був, тож вибору не маю:
Затвор і зосередженість – до краю.
Почалось... Не „Прощай“, але „Прости“.*

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Січень 2015 року, ч. 172

Григорій Китастих дав крила віршам Івана Багряного

Олекса Коновал

Кобза-бандура – старий український музичний інструмент, що виконував в давні часи велику роль у житті українського народу, в історії України. Повстання в часи Гетьманщини проти різних поневолювачів сталися з допомогою й старанням козаків-бандуристів, які закликали людину приєднатися до провідників повстань. Григорій Китастих захопився грою на бандурі в молодому віці. Він став членом капелі бандуристів, коли полтавська і київська капелі об'єдналися як Державна капеля України.

В Києві, за німецької окупації, Г. Китастих, який втік з німецького полону, зібрав залишки капелі, бо більшість була забрана до Червоної армії, і очолив їх. Капелі дали назву – імені Тараса Шевченка. Від того часу життєвий шлях Г. Китастого тісно пов'язаний з капелею, не дивлячись на те, чи він був її керівником, чи нею керував хтось інший. Він творив нові композиції, які вперше виконувала капеля, яка в 1943-1944 роках дев'ять місяців перебувала в Галичині. За ці місяці вона дала 210 концертів в селах та містах західної України. Спер-

шу капеля зупинилася у Львові, а пізніше, в 1944 році, переїхала до маленького гірського містечка Турки. У цьому місті капеля зустріла Івана Багряного. Г. Китастих заприятелював з ним і їхня дружба та співпраця тривали аж до кінця життя.

В Турці І. Багрянний написав кілька патріотичних бойових віршів, які окрилив музикою Г. Китастих. Вони стали частиною репертуару капелі у виступах в селах, містах та лісах перед вояками Української Повстанської Армії. Найбільше пісень-композицій Г. Китастих написав до віршів І. Багряного.

В 1996 році видавництво „Музична Україна“ в Києві, старанням Фундації ім. І. Багряного видає збірник Г. Китастого під назвою „Вставай, народе!“, який містить пісні до віршів І. Багряного „Вставай, народе!“, „Пісня про Тютюнника“, „Марш Україна“, „Вперед, сини народу“, „Марш полеглих“ та „Нема тії сили“, Яра Славутича – „Карпатські січовики“, „Наші будні – розгорнена книга“, „Конотопська битва“ та ряду інших авторів, зокрема Тараса Шевченка, Андрія Малишка, Олекси Гай-Головка, Ганни Черинь, Василя Симоненка.

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 5,000 дол. – **Галина Китаста** на потреби поранених українських вояків; 1,000 дол. – **Володимир Могучий** для бюлетеня „Наша Церква Київський патріархат“; 900 дол. – **Федір Гайовий** (з них по 100 дол. для Києво-Могилянської академії, „Смолоскипові“, на конкурс української мови, на озброєння українських вояків, на харитативні потреби військових, Фундації ім. І. Багряного та по 50 дол. Товариству української мови, журналові „Універсум“, бібліотеці Симона Петлюри та УВАН; 600 дол. – **Оксана Мостович** (з них 500 дол. для журналу „Березіль“ та 100 дол. для Фундації); 500 дол. – **Оля і Петро Матули** в світлу пам'ять новоспочилого брата **Олександра (Лесика) Діберта** (з них 300 дол. для Фундації та 200 дол. для газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі); 450 дол. – **Віктор Бабанський** (з них 400 дол. на потреби „Бористену“ та 50 дол. для сиріт); 300 дол. – **Люба Жура** в пам'ять чоловіка **Бориса Жури**; 165 дол. – **Олександр Полець** (з них 90 дол. на передплату журналу „Бористен“ для трьох осіб в Україні та 75 дол. на потреби Фундації); 150 дол. – **Алла Черний** (з них 75 дол. на лікування майора Дмитра Афанасьєва, 50 дол. для сиріт та 25 дол. для бюлетеня „Наша Церква Київський патріархат“); по 100 дол. – **Оксана Маковець** на пресовий фонд „Бористену“ та **Інна Стратієнко** у 100-ту річницю її чоловіка Андрія, який помер 1997 року; 85 дол. – **Богдан Чуловський** для сиріт Дніпропетровська; 40 дол. – **Святослав Караванський** на видання журналу „Березіль“.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами! Рівночасно Фундація вітає всіх всіх жертводавців, членів Фундації та всіх читачів газети та редакторів „Свободи“ з Новим 2015 роком і бажає всім щастя, здоров'я й всього найкращого

Звіт з благодійних виступів співачки Анички

В ці тяжкі часи України відомою співачкою зі Львова Ганна Чеберенчик-Аничка, дружина Ярослава Меркеля, члена Фундації ім. Івана Багряного, чий голос звучить в Україні та діаспорі, звітує з своїх благодійних концертів на заході США. Сьогодні, коли Україна опинилася під загрозою російських терористів на сході України, Аничка не залишилась осторонь від цих подій. Вона організувала благодійні концерти для зібрання фондів для допомоги і підтримки українських вояків, зокрема поранених військових та родин загиблих.

Кожний концерт Анички залишив незабутні спогади.

Концерти відбулися в Сан-Франциско – у залі Української православної церкви св. Михаїла, у Лос-Анжелесі – в Українському культурному осередку та в Сакраменто – у виставочній залі.

Загальна сума доходу з трьох концертів складає 15,627 дол. (Сан-Франциско – 2,900 дол., Лос-Анжелес – 8,685 дол. та Сакраменто – 4,042 дол.) Співачка Аничка щиро дякувала усім присутнім на концертах і тим, що не могли прийти, а прислали чеки поштою.

Воякові Андрієві Усачеві, батькові двох дітей, який дістав важке поранення щелепи, руки та втратив половину ноги, надано 2,000 дол. Також 2,000 дол. передано Сергієві Товстикові з Дніпропе-

Ганна Чеберенчик-Аничка

тровська, який втратив дві руки в боротьбі з російськими терористами. На придбання бензини для вантажівки з Львова в Краматорськ з харчами та речами для бійців надано 4,000 грн. По 1,000 дол. передано родині загиблого львівянина Віктора Гурняка – дру-

жині Ірині та донці Юстинці та родині загиблого біля Зеленопільська Андрія Лескія, у якого залишилась дружина з трьома дітьми в Яворові. 7,000 грн. передано дружині Ользі та донці, яка має два роки, полеглого в Луганську Гаврилюка. 8,000 грн. передано Людмилі – дружині полеглого Андрія Дудина, яка залишилась в двох малими дітьми.

Значну грошову допомогу надано Титаренкові, який має травму хребта, пораненому Русланові Карпець з Кременця Тернопільської області, який перебуває на лікуванні у Вінниці, матері вбитого 19 річного Олександра Сіль з Бережан. Львівському військовому шпиталеві надано 12,700 грн. для розподілу між пораненими вояками. Серед них Олександр Даценко з Сум, Дмитро Павлик з села Лосиці на Львівщині, Руслан Гончар, Василь Шевченко з Миколаївської області та Микола Жила з Закарпаття.

Аничка щиро подякувала ансамблеві „Червона калина“, яким керує Ася Горська, ансамблям „Веселка“ та „Сонечко“, якими керують Ірина та Георгій Арабаджі та всім українським православним та греко-католицьким парафіям, батькам учнів шкіл, кредитовим спілкам та багатьом особам, що допомагали їй у виступах та всім учасникам концертів.

Літературне життя української еміграції

Анна Матвієнко

В Україні побачив світ третій збірник матеріалів еміграційної газети „Українські вісті“ – друкованого видання, яке виходило за кордоном у 1945-2000 роках і висвітлювало головні події суспільно-політичного, економічного та культурного життя української еміграції.

Книга „Українська література у вигнанні“ має 800 сторінок. Публікації, зібрані у ній, охоплюють понад 50 років, розповідають про літературний рух українців у різних країнах світу після Другої світової війни і становлять вагомий і надзвичайно цікавий літопис цієї важливої сторінки в історії українства.

Пропонований читачеві України збірник є цінним джерелом для

вивчення літературних організацій української еміграції, зокрема Мистецького українського руху (МУР) та Об'єднання українських письменників „Слово“, хроніки літературних подій, а також змісту літературних видань. Водночас книжка рясніє біобібліографічними документами, що дозволяють уточнити життєписи цілого грона письменників.

Видання містить низку важливих відомостей, необхідних при укладанні словників, енциклопедій та стане справжньою знахідкою для всіх, кого цікавить історія розселення українців за кордоном, а також багатоглибина проблематика їхнього літературного життя.

Автором цього видавничого проекту та упорядником видання є

Сергій Козак – головний редактор газети „Літературна Україна“, який останні 10 років газети „Українські вісті“ був її редактором. А побачила світ ця книга за сприяння і гроші Фундації ім. Івана Багряного.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

РОДИННЕ КОЛО

Сиріт треба ростити у сім'ях

Євген Цимбалюк

ЛУЦЬК. – Український журналістський фонд (голова правління – Людмила Ольховська) та благодійна організація „Надія і житло для дітей“ (координатор в Україні – Дмитро Чуприна) представили 13 жовтня 2014 року новий проект „Відкриваємо двері дітям“, спрямований на перехід сиріт з интернатів до виховання дітей у сімейному середовищі.

В інтернатах різного типу України налічується понад 80 тис. сиріт. Громадянська кампанія „Відкриваємо двері дітям“ об'єднала громадські організації, благодійні фонди, представників міжнародної спільноти, засоби масової інформації та підприємців для подолання виховних проблем. Адже тепер лише 10

відс. випускників дитячих будинків впливають у суспільство, решта не отримує навіть базової середньої освіти, стає бездомними, безробітними, правопорушниками. Держава на фінансування інтер-

натів щорічно виділяє 5.7 млрд. грн., але тільки десята частина цієї суми доходить безпосередньо до дітей. Решта витрачається на платні, утримання величезних будівель. Має місце розбазарювання і привласнення грошей. У одній з областей України фінансувався з бюджету інтернат, у якому три роки не було жодної дитини.

Кампанія передбачає максимальне залучення організацій, об'єднань громадян і окремих осіб до участі в благодійних та виховних діях.

Усі діти – рідні

Євген Корецький

БАРАННЕ, Рівненська область. – Родина Тимофія і Наталі Муликів 14 років тому переїхала з Рівного на прожиток в село Баранне, де чудова природа, щирі, працьовиті люди та давня родовідна сув'язь. Починали з нуля. Тепер є житловий будинок, різний реманент, дитячі майданчики, а також діти.

Найстарший Леонід має вже 21 рік і навчається в Рівному на агрохіміка. На три роки молодший Володимир опановує фах водія. Яна навчається в школі. Саме вона висловила бажання мати прийомну сестричку.

У притулку до них на знайомство вивели Дмитрика та Настю. Тепер усі шестеро дітей – янайбільша розрада для душі. Створили ансамбль, в якому бере участь вся сім'я. Недавно виступали на фестивалі „Родинне коло“ з пісню „Сім'я-коліска“, яка змусила багатьох задуматися над родинним цінностями.

Мулики поблизу своєї оселі облаштували обійстя для проведення літніх таборів для глухих дітей з різних куточків України. Цей табір діє вже понад 10 років.

Каже Н. Мулик: „Усі діти для нас – рідні. Разом ділимо хліб і до хліба. Щодня наварюю до десяти літрів

Сімейний гурт Муликів виступає на районному фестивалі „Родинне коло“. (Фото: Євген Цимбалюк)

борщу чи супу. Це якраз денна норма. А ще водночас сім'я з'їдає два кілограми пельменів. Нестачі в хар-

чах немає. Як би там не було, наші діти мають бути виховані в дусі високих людських ідеалів“.

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності
Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.

Добровольці об'єднали...

(Закінчення зі стор. 12)

дали 300 кілограмів овочевих та м'ясних продуктів, зворушливі дитячі листи та малюнки, а також 2,050 грн. Представники центру висловили щиру подяку вчителям та учням школи, а також батькам школярів за надану допомогу, побажали й надалі бути патріотичними, благородними, щедрими людьми.

Як відомо, благодійною діяльністю в районі займається районна організація Товариства Червоного Хреста, тож до координаційного центру підтримки бійців у зоні АТО передали тонни кар-

топлі, моркви та столового буряка для потреб жителів, постраждалих на сході України.

За проектом „Дитинство від св. Миколая“ добровольці виготовили 60 подарунків для бійців. У Центрі допомоги буде відкрито відділ з виготовлення сухих борщів та інших напівфабрикатів для військових.

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009

Tel.: (212) 473-3550

GIFT CERTIFICATE

Presented to

Children 16 Yrs. of Age & Younger

The bearer of this certificate will be credited with \$25.00 if he/she opens a new account
Children who are currently members will have \$25.00 credited to their existing account.

Presented by

Ukrainian National Federal Credit Union

Valid from January 1, 2015, to January 31, 2015.

Valid at following branches:

215 Second Avenue, New York, NY

1678 E 17th Street, Brooklyn, NY

35 Main Street, South Bound Brook, NJ

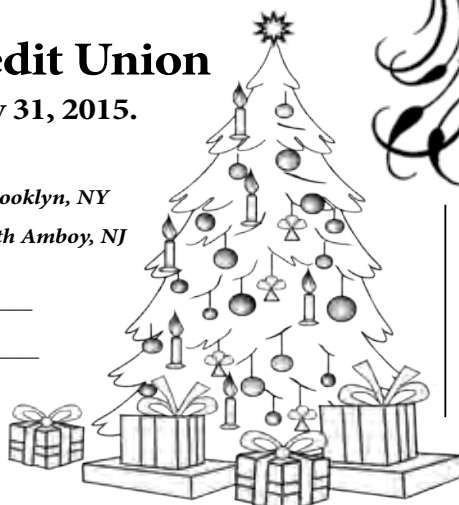
615 Amboy Ave, Perth Amboy, NJ

Child's Name & Acct. No. _____

Signature of Parent/Guardian _____

Certificate must be presented to receive \$25.00 credit. One certificate per child.

Ukrainian National FCU

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.

P. O. Box 1028, New York, NY 10276

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

Освячено пам'ятник на могилі Меланії Байлової

Оксана Кузишин

ГЕМПТОНБУРГ, Нью-Йорк. – 1 листопада 2014 року, в холодний похмурий осінній день, освячено пам'ятник на могилі проф. Меланії Байлової та її мами Софії Гаймбергер на цвинтарі св. Духа. Присутні на освяченні були президент Українського музичного інституту (УМІ) Богданна Волянська, колишні учні М. Байлової д-р Марта Мачай-Кокс і Олесь Кузишин, молоді учні УМІ Олександр, Анастасія і Бригіта Кокс та члени громади, а також Люба Негерсмит, фірма якої „Область-меморіал“ виготовила і встановила пам'ятник.

М. Байлова – співзасновниця і колишній і президент УМІ – померла 35 років тому в Нью-Йорку, а її донька Ада Осінчук померла 2007 року у Форт-Вейні, Індіана. Більше родини не залишилось і не було кому вшанувати відому діячку в музичному світі діаспори.

Два роки тому УМІ постановив відзначити 35-ліття відходу у вічність М. Байлової спорудженням пам'ятника. Розпочато збирання фондів. Збіркою зайнялася Оксана Кузишин з допомогою Б. Волянської, відділів УМІ, колишніх учнів М. Байлової та членів пластового куреня „Перші стежі”, якого співзасновницею була А. Осінчук.

Для цієї ж цілі 10 березня відбувся благодійний концерт УМІ в Ірвінгтоні, Нью-Джерзі, у якому брали участь М. Мачай-Кокс, Олесь Кузишин, випускники УМІ Марта Цирик, Роберт Дурзо, Святослав Лесько, дует учителів УМІ Анастасії

Після освячення пам'ятника Меланії Байлової на кладовищі св. Духа (зліва): о. Ярослав Костик, Богданна Волянська, Оксана Кузишин, Олесь Кузишин, Бригіта Кокс, д-р Марта Мачай-Кокс, Богдан Кузишин, Анастасія Кокс, Олександр Кокс. (Фото: Люба Негерсмит)

Антонів (скрипка) й Елміри Романишин (фортепіан), вокальний ансамбль „Промінь“ Б. Волянської під акомпаніємент бандуристів Оксани Телепко й Івана Лехицького, 27 учнів Анастасії Антонів, Таїси Богданської, Ольги Боднарчук-Гук, Рафаїла Венке, Жанни Дейкань, Лілії Кушнір, Елміри Романишин, Інесси Тимочко-Декайло, Христини

Юрчакевич з відділів УМІ в Нью-Йорку, Нью-Йорку, Філадельфії і Випані. Голові комітету Оксані Кузишин вручила грошовий дарунок від куреня „Перші стежі“ Наталка Палідвор-Соневицька. Влаштовано льотерію мистецьких творів, які подарувала проф. Т. Богданська, учителька та колишній президент УМІ.

М. Байлова закінчила Вищий музичний інститут ім. Миколи Лисенка у Львові, продовжувала музичні студії у Відні, давала лекції гри на фортепіані в Калуші, де також організовувала музичні імпрези. У 1930-1939 роках вчила гри на фортепіані у Вищому музично-му інституті ім. М. Лисенка у Львові, у 1939-1941 роках була директором Дитячої музичної школи у Львові, а також давала лекції у Стрию. На еміграції, в Зальцбургу, викладала в гімназії теорію музики і вчила співу та гри на фортепіані, в таборовому оперному театрі грала в оркестрі та акомпаніювала на імпрезах, а в Союзі Українок виголошувала доповіді про українську музику. На запрошення композитора Зиновія Лиська переїхала до Міттенвальду, де працювала в музичній школі.

Прибувши до Нью-Йорку, була серед засновників УМІ, брала активну участь в його праці, була президентом УМІ, належала до „National Guild of Piano Teachers” при „American College of Musicians” в Тексасі.

Після освячення пам'ятника, яке довершив о.-парох Ярослав Костик, відбулася тризна в будинку парафії. Слово мала Б. Волянська, яка згадала про своє знайомство і співпрацю з М. Байловою. О. Кузишин подякувала щедрим жертводавцям.

М. Мачай-Кокс дуже тепло висловила про свою учительку М. Байлову та розповіла про її відданість музиці. Присутні ще довго обмінювалися споминами про М. Байлову.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком! Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше, ніж \$215, то зайдіть до нас.

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках. Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Праця

Пошукуємо українку по догляду за старшою жінкою з проживанням в околиці Baltimore, MD.

Тел. 443-285-9454

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law

Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Пошукуємо досвідчену жінку

по догляду старшої жінки в околиці Бавнд-Бруку. Н. Дж. Обов'язки включають допомогу з купанням, одяганням і особистою гігієною. Щедра зарплата, харчування і вигідне житло включені. Праця 24 годин на добу. Рекомендації та вміння спілкуватися англійською мовою вимагається. По дальші інформації просимо звертатися на

Тел.: 917-584-5540.

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanalt@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога **вміст пакунка:**

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

PO Box 746, Chester, NY 10918
845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

СПОРТ

Олександр Усик у Києві переміг боксера з Південної Африки

Олександр Усик (зліва) у двобої з Дені Вентером. (Фото: Олександр Вівчарик)

Олександр Вівчарик

КИЇВ. – Український боксер Олександр Усик захистив титул чемпіона за версією WBO у першій важкій вазі в поєдинку з боксером з Південної Африки Дені Вентером. Бій відбувся 13 грудня 2014 року в київському Палаці спорту.

Д. Вентер до бою з О. Усиком провів на професійному рингу 25 поєдинків, з яких 19 виграв. У свій час Д. Вентер володів титулами чемпіона Південної Африки і світу за версією WBF. О. Усик – олімпійський чемпіон.

У дев'ятому раунді О. Усик наніс серію потужних ударів і Д. Вентер опинився на підлозі. Це була шоста перемога О. Усика. Боксер з африкан-

ського континенту втратив зуба після удару українця.

На бій у Києві О. Усик вийшов під козацькі мотиви, з козацьким чубом, і величезним тризубом на спині. Перед двобоєм український гімн виконав гурт „Воплі Водоплясова”. Під час бою заля шаленіла. Глядачі скандували „Олександр!”, „Крим – це Україна!”, „Слава нації – смерть ворогам!”.

О. Усика вітав легендарний боксер, міський голова Києва Віталій Кличко, який очолює компанію „R2 Promotions”, котра і проводила бій. Він упевнено заявив, що тепер О. Усик виходить на п'яту позицію світового рейтингу WBO і може претендувати на чемпіонський титул однієї з провідних боксерських організацій.

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА

Our services are available

anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що 29 грудня 2014 року, проживши 92 роки, відійшов у вічність

св. п.

Йосиф Гавриляк

народжений 27 липня 1922 року в Україні, вдовець по св.п. Софії, батько св. п. Юрка.

Панахида відбудеться в п'ятницю, 16 січня 2015 року, о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

Похоронні відправи - в суботу, 17 січня, о год. 10:30 ранку в Українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

У глибокому смутку залишилися:

донька - Леся Солук з чоловіком Любомиром
внуки - Таня, Реня й Андрійко
ближча і дальша родина в США й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Український Спортивний Клуб в Нью-Йорку
Ukrainian Soccer Association

повідомляє своїх членів
що 27 листопада 2014 року
відійшов з цього світу

св. п.

д-р Іван Сєрант

народжений 20 листопада 1912 року у с. Демня на Львівщині.

Похорон відбувся 29 листопада 2014 року з церкви св. Андрія
на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н. Й.

Опечаленій родині висловлюємо наші щирі співчуття

Вічна Йому пам'ять!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,
що 27 листопада 2014 р.
відійшов з цього світу

Дійсний член НТШ-А
Багатолітній член Управи НТШ-А

св. п.

д-р Іван Сєрант

народжений 20 листопада 1912 року у с. Демня на Львівщині.

Навчався в Українській академічній гімназії (1933)
Закінчив факультет права і політичних наук Львівського
університету (1939)
Доктор права Українського Вільного Університету (1942)

Працював у банку „Чейс-Мангеттен“
Управитель і фінансовий діловод „Самопоміч“ (1980-1992)

Рідним складаємо співчуття

Вічна йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Ділимося сумною вісткою з українською
громадою, приятелями і знайомими,
що 8 листопада 2014 року
відійшов у Божу вічність

св. п.

Михайло Витягловський

нар. 23 серпня 1925 року в с. Сороки, Буцацького р-ну, Україна.

Маючи 16 років - вивезений до Німеччини на примусові роботи. Там
в таборі Роземберг вступив до Куреня УПС „Запорожці“. Приїхавши до
Америку в 1949 році відразу включився в працю у Пласті.

Михайло працював в різних громадських організаціях: у Пласті, Спорт-
вому т-ві „Черник“, в ексекутиві відділу УККА, Українському Музеї, але най-
більше праці вложив у Пласті. В 1977-1978 рр. був станичним Пластової ста-
ниці в Дітройті. Покійний завжди з посвятою виконував Другий Головний
обов'язок Пластуна - допомагати іншим. При його допомозі через католиць-
ку місію, він допоміг сотням родин переїхати з Німеччини до Америки.

Панахида відбулася в п'ятницю, 15 листопада 2014 року, в Українській
католицькій церкві св. Йосафата у Ворен, Миш. Похований на Mt. Olivet
Cemetery.

Залишив у глибокому смутку приятелів, знайомих, ближчу і дальшу
родину в Канаді, Англії й Україні.

По довгій, невтомній праці св. п. Михайло заслужив собі на відпочинок
при вічній Ватрі, де може тихо спати, без тривоги. З ним Бог, З ним Бог. СКОБ!

Вічна Йому пам'ять!

З великим сумом повідомляємо, що

св. п.

Емілія Лопатинська

з дому Семенюк,

вдова Тараса, народжена 4 липня 1919 року в Івано-Франківську,
відійшла у вічність 24 грудня 2014 року.

Горем прибиті:

дочка	Віра Тершаковець з чоловіком Остапом
внуки	Дора Іскало з чоловіком Богданом
	Аніса Сергіїв з чоловіком Григорієм
правнуки	Юліан і Хризант Іскало
дальша родина	Бабичів, Задорожних і Семенюків

Панахида відбулася в понеділок, 29 грудня, в похоронному
заведенні Lytwyn & Lytwyn, Union, NJ, о год. 7:30 веч.

Похорон - у вівторок, 30 грудня, о год. 9:30 ранку з церви св. Івана
Хрестителя в Ньюарку на цвинтар св. Андрія в С. Баунд-Бруку,
Нью-Джерсі.

Замість квітів, просимо посилати пожертви на Український Музей
в Нью-Йорку.

Вічна їй пам'ять!

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
повідомляє своїх членів та громаду,
що 14 грудня 2014 року
відійшла з цього світу

член НТШ-А,
заслужений діяч мистецтв України

св. п.

Оксана Лиховид

музикознавець, композитор, громадська діячка

народжена 7 грудня 1944 року у м. Копиченцях Тернопільської об-
ласті.

Навчалася в Ужгородському музичному училищі (1964)
та Київській консерваторії (1970)

Працювала у консерваторії, видавництві „Українська енциклопедія“,
художнім керівником Ужгородської обласної філармонії.

Голова 127 відділу Союзу Українок Америки.
Організатор ансамблю пісні „Українська родина“.

Автор багатьох музикознавчих статей,
музичного альбому «Гілочка калини» (2005)

Рідним складаємо співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Управа НТШ в Америці

Ділимося сумною вісткою з рідними і приятелями,
що 5 жовтня 2014 року відійшла у Божу вічність
наша найдорожча Дружина, Сестра, Мама, Тета і Стриянка

св. п.

Маруся Марчак-Баранська Січинська

з дому Коленська

народжена 26 травня 1922 року у Львові, Україна.

У глибокому смутку залишилися:

чоловік -	Ярослав Січинський
сестра -	Даруся з родиною в Україні
син -	Орест з дружиною Марією
донька -	Нана
братанки -	Христина Самійленко з родиною
	Володимир з родиною
	Юрій з родиною
сестринка -	Уляна Стецура Рондяк з родиною
та ближча і дальша родина в Америці.	

Похоронні відправи відбулися 10 жовтня 2014 року в церкві
св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Н.Дж., а відтак на цвинтарі св. Андрія.

Родина щиро дякує всім за молитви, пожертви і вислови співчуття.

Вічна їй пам'ять!

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

**Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

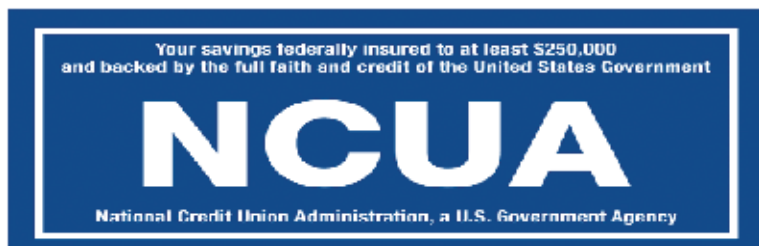
ЛІНДІНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:**
1-888-SELFREL

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.